

WIJ WILLEM ALEXANDER,
BIJ DE GRATIE GODS,
KONING DER NEDERLANDEN,
PRINS VAN ORANJE-NASSAU,
ENZ. ENZ. ENZ.

Besluit van

tot wijziging van het Besluit prudentiële regels Wft, het Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft en enige andere besluiten op het terrein van de financiële markten (Wijzigingsbesluit financiële markten 2015)

Op de voordracht van Onze Minister van Financiën van (...), FM/jaar/0000 M, directie Financiële Markten, gedaan mede namens Onze Minister van Veiligheid en Justitie;
Gelet op de artikelen 1:50a, 1:81, eerste en tweede lid, 3:17, tweede lid, aanhef en onderdelen c en e, 3:28a, tweede lid, 3:29, derde lid, 3:33b, derde lid, 3:57, tweede lid, 3:72, vijfde lid, 3:73b, tweede lid, 3:116, 4:9, derde lid, 4:14, tweede lid, aanhef en onderdeel c, onder 3, 4:15, tweede lid, aanhef en onderdeel b onder 2, 4:20, eerste lid, 4:22, eerste lid, 4:25, eerste lid, 4:27a, tweede lid, 4:61 eerste lid, 4:25a van de Wet of het financieel toezicht, de artikelen 2:6, derde lid, 5:10, tweede lid, 5:12 en 5:14, derde lid, van de Wet financiële markten BES en de artikelen 15, eerste lid, en 28 van de Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme;
De Afdeling advisering van de Raad van State gehoord (advies van ..., nr. ...);
Gezien het nader rapport van Onze Minister van Financiën van (...), FM/jaar/0000 U, directie Financiële Markten, gedaan mede namens Onze Minister van Veiligheid en Justitie;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het **Besluit prudentiële regels Wft** wordt gewijzigd als volgt:

A

Artikel 1 wordt gewijzigd als volgt:

1. de definities van "geregistreerde gedekte obligatie" en "gedekte obligatie" vervallen;
2. er worden in de alfabetische volgorde twee definities ingevoegd, luidende:
dekkingsactiva: activa als bedoeld in artikel 3:33a, eerste lid, onderdeel a, van de wet, bestaande uit:
 - a. activa als bedoeld in artikel 129, eerste lid, van de verordening kapitaalvereisten; of

b. andere bij ministeriële regeling aan te wijzen activa, niet zijnde securitisaties of al dan niet geregistreerde gedekte obligaties;

geregistreerde gedekte obligaties met een vaste aflossingsdatum: geregistreerde gedekte obligaties waarvan de aflossingsdatum niet of minder dan een jaar kan worden uitgesteld;

B

Artikel 23f vervalt.

C

Artikel 24a1 vervalt.

D

Na paragraaf 4.3 wordt een paragraaf ingevoegd, luidende:

§ 4.4. Regels ter bevordering van de goede werking van het betalingsverkeer

Bepaling ter uitvoering van artikel 3:17, tweede lid, aanhef en onderdeel e

Artikel 26b

Afwikkelondernemingen, banken, betaalinstellingen en elektronischgeldinstellingen nemen bij de inrichting van hun bedrijfsvoering de regels in acht die door de Nederlandsche Bank terzake worden gesteld ter uitvoering van internationaal aanvaarde standaarden om de goede werking van het betalingsverkeer te waarborgen.

E

Na hoofdstuk 5 wordt een hoofdstuk ingevoegd, luidende:

HOOFDSTUK 5A. INSTEMMINGSVEREISTE CENTRALE TEGENPARTIJ

Bepalingen ter uitvoering van artikel 3:28a, tweede lid, van de wet

Artikel 32aa

1. Een centrale tegenpartij als bedoeld in verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli in otc-derivaten, centrale tegenpartijen en transactieregisters (PbEU 2012, L 201) geeft aan de Nederlandsche Bank schriftelijk kennis van het voornemen tot een substantiële wijziging van de wijze waarop zij invulling heeft gegeven aan hetgeen is bepaald in de artikelen 26 tot en met 35 en 40 tot en met 54 van die verordening.

2. Met betrekking tot het voornemen legt de centrale tegenpartij over:

- a. een beschrijving van de voorgenomen wijziging, bedoeld in het eerste lid;
- b. gegevens op basis waarvan de Nederlandsche Bank redelijkerwijs kan beoordelen of wordt voldaan aan hetgeen is bepaald in de artikelen 26 tot en met 35 en 40 tot en met

54 van de verordening, bedoeld in het eerste lid, en op basis waarvan de Autoriteit Financiële Markten redelijkerwijs een advies als bedoeld in artikel 2a van het Besluit uitvoering EU-verordeningen financiële markten kan geven.

3. De centrale tegenpartij geeft geen uitvoering aan het voornemen voordat de Nederlandsche Bank heeft ingestemd met de wijziging.

4. De Nederlandsche Bank neemt een besluit omtrent instemming:

a. binnen zes weken na de kennisgeving;

b. indien de Nederlandsche Bank binnen twee weken na ontvangst van de kennisgeving om nadere gegevens heeft verzocht, binnen vier weken na ontvangst van die gegevens, doch uiterlijk binnen dertien weken na ontvangst van de kennisgeving; of

c. indien de Nederlandsche Bank de Autoriteit Financiële Markten om advies heeft gevraagd ingevolge artikel 2a Besluit uitvoering EU-verordeningen financiële markten, binnen vier weken na ontvangst van dat advies.

F

Artikel 37, vierde lid, komt te luiden:

4. Een afwikkelonderneming, clearinginstelling of bank als bedoeld in artikel 3:29, eerste lid, van de wet die haar bedrijf uitoefent vanuit een in een andere lidstaat gelegen bijkantoor, geeft schriftelijk kennis aan de Nederlandsche Bank en de toezichthoudende instantie van die lidstaat van het voornemen de uitoefening van haar bedrijf vanuit het in de andere lidstaat gelegen bijkantoor te staken. De afwikkelonderneming, clearinginstelling of bank geeft geen uitvoering aan het voornemen gedurende de eerste vier weken na de kennisgeving.

G

Na hoofdstuk 6A wordt een hoofdstuk ingevoegd, luidende:

HOOFDSTUK 6B. GEREgistREERDE GEDEKTE OBLIGATIES

Bepalingen ter uitvoering van de artikelen 3:33a, achtste lid, en 3:33b, derde lid, van de wet

Artikel 40d

1. Een bank die geregistreeerde gedekte obligaties uitgeeft, draagt er zorg voor dat de dekkingsactiva worden veiliggesteld:

a. door overgang onder algemene of bijzondere titel naar een rechtspersoon die uitsluitend tot doel heeft de dekkingsactiva veilig te stellen ten behoeve van de obligatiehouders en door vestiging van een pandrecht of een met pandrecht vergelijkbaar zekerheidsrecht naar buitenlands recht ten behoeve van een andere, zodanige rechtspersoon; of

b. op een andere, bij ministeriële regeling vast te stellen wijze.

2. Een bank die geregistreeerde gedekte obligaties uitgeeft en de dekkingsactiva veilig stelt op de wijze beschreven in het eerste lid, onderdeel a, heeft geen aandelenbelang in de in dat lid genoemde rechtspersonen, oefent daarin geen beleidsbepalende zeggenschap uit en is ook niet op andere wijze gerechtigd tot een eigendomsbelang in die rechtspersonen.

3. Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot het eerste lid en tweede lid.

Artikel 40e

1. Bij een verzoek tot registratie van een categorie geregistreerde gedekte obligaties overeenkomstig artikel 3:33a, eerste lid, van de wet, geeft de verzoekende bank aan de Nederlandsche Bank op welke voorwaarden op die categorie geregistreerde gedekte obligaties van toepassing zijn, waaronder in ieder geval:

- a. welke aflossingsstructuur wordt gehanteerd;
- b. welke soort of soorten dekkingsactiva worden gehanteerd, naast activa als bedoeld onder artikel 129, eerste lid, onderdelen b, c en d, onder ii, van de verordening kapitaalvereisten;
- c. of de dekkingsactiva voldoen aan het bepaalde in artikel 129 van de verordening kapitaalvereisten; en
- d. in welk land de debiteur van de dekkingsactiva is gevestigd en door welk recht de dekkingsactiva worden beheerst.

2. Een bank die geregistreerde gedekte obligaties uitgeeft draagt er zorg voor dat elke geregistreerde gedekte obligatie die behoort tot een categorie geregistreerde gedekte obligaties, gedurende haar gehele looptijd voldoet aan de voorwaarden genoemd in het eerste lid, onder a tot en met d.

3. Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot het eerste lid.

Artikel 40f

1. Een bank die geregistreerde gedekte obligaties uitgeeft draagt er zorg voor dat de totale waarde van de dekkingsactiva minimaal 105% bedraagt van het nominale bedrag van de desbetreffende categorie geregistreerde gedekte obligaties.

2. Activa als bedoeld onder artikel 129, eerste lid, onderdelen b, c en d, onder ii, van de verordening kapitaalvereisten, kunnen slechts worden gehanteerd als dekkingsactiva om te voldoen aan de verplichting ingevolge het eerste lid, voor zover zij de maximumpercentages die in die onderdelen zijn opgenomen, niet overschrijden. Indien een bank die geregistreerde gedekte obligaties uitgeeft ter voldoening van haar verplichting ingevolge het eerste lid verschillende soorten activa hanteert als bedoeld onder artikel 129, eerste lid, onderdelen b, c en d, onder ii, van de verordening kapitaalvereisten, bedraagt de waarde van het totaal aan gehanteerde activa van die soorten, niet meer dan het hoogste maximum dat voor activa van die soorten is opgenomen in voornoemde onderdelen.

Artikel 40g

1. Een bank die geregistreerde gedekte obligaties uitgeeft, draagt er zorg voor dat te allen tijde voldoende liquide activa worden aangehouden of worden gegenereerd door middel van dekkingsactiva, ter voldoening van de verplichtingen voor de volgende zes maanden, ten aanzien van:

- a. tijdige betaling van de verschuldigde rente aan de houders van die geregistreerde gedekte obligaties; en

b. andere bij ministeriële regeling vast te stellen verplichtingen.

2. Voor zover een bank geregistreerde gedekte obligaties met een vaste aflossingsdatum heeft uitgegeven, zorgt zij ervoor dat, in aanvulling op het eerste lid, de dekkingsactiva te allen tijde voldoende liquide activa genereren ter voldoening van de aflossing aan de houders van die obligaties die verschuldigd is in de volgende twaalf maanden, dan wel dat ter voldoening daarvan voldoende liquide activa worden aangehouden.

3. Bij berekening van de hoogte van de verplichtingen waarvoor een bank die geregistreerde gedekte obligaties uitgeeft liquide activa moet aanhouden dan wel genereren op grond van het eerste en tweede lid, worden risicomitigatie-instrumenten ter afdekking van die verplichtingen in aanmerking genomen.

4. Bij ministeriële regeling kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de aard van de ingevolge het eerste of tweede lid aan te houden of te genereren liquide activa en de berekening van het bedrag waarvoor deze liquide activa moeten worden aangehouden of gegenereerd, alsmede nadere regels met betrekking tot de risicomitigatie-instrumenten, bedoeld in het derde lid.

Artikel 40h

1. Een bank die geregistreerde gedekte obligaties uitgeeft, voorziet in betrouwbare en doeltreffende strategieën en procedures aan de hand waarvan zij gedurende de looptijd van de geregistreerde gedekte obligaties voortdurend nagaat of, en er zorg voor draagt dat, er voldoende dekkingsactiva met de juiste eigenschappen zijn veiliggesteld, rekening houdend met de aard en samenstelling van de dekkingsactiva, de overwaarden, de in aanmerking te nemen risico's en stresstesten.

2. Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot het eerste lid.

Artikel 40i

1. Een bank die geregistreerde gedekte obligaties uitgeeft onthoudt zich van uitgifte van geregistreerde gedekte obligaties die afbreuk doen aan een vanuit prudentieel oogpunt verantwoorde verhouding tussen de totale uitstaande geregistreerde gedekte obligaties en de totale geconsolideerde balans van een bank die geregistreerde gedekte obligaties uitgeeft.

2. Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot het eerste lid.

Artikel 40j

Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld aan de wijze waarop een bank die geregistreerde gedekte obligaties uitgeeft voldoet aan artikel 3:33b, eerste en tweede lid, van de wet.

Artikel 40k

De Nederlandsche Bank stelt een lijst van de op grond van artikel 1:107, eerste en derde lid, onderdelen m en n van de wet, geregistreerde categorieën geregistreerde gedekte obligaties en banken die geregistreerde gedekte obligaties uitgeven, alsmede

wijzigingen daarvan, ter kennis van de Europese Commissie en de Europese Autoriteit voor effecten en markten.

H

In artikel 90, derde lid, wordt "een beheerder van een beleggingsinstelling als bedoeld in artikel 3:57, eerste lid, van de wet of van een beheerder van een icbe als bedoeld in artikel 3:57, eerste lid, van de wet" vervangen door: een beheerder van een beleggingsinstelling, beheerder van een icbe of premiepensioeninstelling als bedoeld in artikel 3:57, eerste lid, van de wet.

I

De artikelen 124b en 124c vervallen.

J

Het lid van artikel 130 dat aanvangt met "De door een afwikkelonderneming" wordt vernummerd tot het zevende lid.

K

Artikel 131 wordt gewijzigd als volgt:

1. Het vijfde lid komt te luiden:

5. Met betrekking tot verzekeraars die onder de reikwijdte van richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II) (herschikking) (PbEU 2009, L 335) vallen, omvatten de in het eerste lid, onderdeel a, bedoelde staten tevens modelstaten ter voorbereiding op de toepassing van genoemde richtlijn. Bij de vaststelling van die modelstaten volgt de Nederlandsche Bank de door de Europese Toezichthoudende Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen ontwikkelde richtsnoeren voor het indienen van informatie bij nationale bevoegde autoriteiten (EIOPA-CP-13/010), zo nodig in afwijking van het eerste lid, aanhef en onderdeel d.

2. Het zesde lid vervalt.

L

Artikel 131a vervalt.

M

In hoofdstuk 13a wordt artikel 135a vernummerd tot 135b.

ARTIKEL II

Het **Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft** wordt gewijzigd als

volgt:

A

Artikel 6 wordt gewijzigd als volgt:

1. In het eerste lid, onderdeel b, onder 1°, wordt "die artikelen" vervangen door "dat artikel" en vervalt: , afgegeven door een door Onze Minister erkend exameninstituut als bedoeld in artikel 11a.
2. Het tweede lid alsmede de aanduiding "1." voor het eerste lid vervallen.

B

In artikel 9, eerste lid, wordt "tabel 1 of 2" vervangen door: tabel 1.

C

In artikel 10 wordt "tabel 3" telkens vervangen door: tabel 2.

D

Artikel 11 wordt als volgt gewijzigd:

1. Aan het vijfde lid wordt een zinsnede toegevoegd, luidende: Indien Onze Minister daar gelegenheid toe biedt, kunnen deze examens tevens bij Onze Minister worden afgelegd.
2. Het zesde lid vervalt.

E

Aan artikel 11b wordt een lid toegevoegd, luidende:

3. Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot examenreglementen als bedoeld in het tweede lid.

F

Artikel 11ca wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste en tweede lid komen te luiden:
 1. Het certificaat wordt afgegeven vanwege Onze Minister en uitgereikt of toegezonden door het exameninstituut dat het examen, bedoeld in artikel 11c, eerste lid, heeft afgenomen.
 2. Het diploma wordt afgegeven vanwege Onze Minister en uitgereikt of toegezonden door het exameninstituut dat het laatste examen heeft afgenomen dat benodigd is voor het behalen van het diploma.
2. Het derde en vierde lid vervallen onder vernummering van het vijfde en zesde lid tot derde en vierde lid.

G

In artikel 11f, eerste lid, onderdeel a, en tweede lid, onderdelen g en h, wordt "artikel 6, eerste lid," telkens vervangen door: artikel 6,.

H

De artikelen 35i en 50a vervallen.

I

In artikel 60, eerste lid, onderdeel l, aanhef, wordt "of icbe of icbe" vervangen door: of icbe.

J

Artikel 86a vervalt

K

Artikel 86c, tweede lid, wordt gewijzigd als volgt:

1. Onder verlettering van onderdelen b tot en met d tot onderdelen c tot en met e wordt een onderdeel ingevoegd, luidende:

b. provisies die worden verschaft door de aanbieder of ontvangen door de bemiddelaar of adviseur voor het bemiddelen of adviseren van een consument die inzake een hypothecair krediet betalingsachterstanden of voorzienbare betalingsachterstanden heeft, mits de provisie geen afbreuk doet aan de kwaliteit van de dienstverlening en de verplichting van de bemiddelaar of adviseur om zich in te zetten voor de belangen van de consument;

L

Aan artikel 86h wordt een lid toegevoegd, luidende:

3. Het eerste lid is niet van toepassing op het adviseren van een consument die inzake een hypothecair krediet betalingsachterstanden of voorzienbare betalingsachterstanden heeft.

M

Artikel 108a wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt "de Nederlandsche Bank" vervangen door "de Autoriteit Financiële Markten" en "titels IV en V" door: artikelen 36 tot en met 39.

2. In het tweede lid wordt "afwikkelonderneming" vervangen door "centrale tegenpartij", "de Nederlandsche Bank" door "de Autoriteit Financiële Markten" en "titels IV en V" door: artikelen 36 tot en met 39.

3. Het derde lid wordt als volgt gewijzigd:

a. "de Nederlandsche Bank" wordt telkens vervangen door "de Autoriteit Financiële Markten";

b. Na de puntkomma aan het slot van onderdeel a wordt ingevoegd: of;

c. Aan het slot van onderdeel b wordt "; of" vervangen door een punt;

d. Onderdeel c vervalt.

N

In artikel 135, eerste lid, wordt "in geregistreerde gedekte obligaties als bedoeld in het Besluit prudentiële regels Wft van een bepaalde uitgevende bank" vervangen door: in geregistreerde gedekte obligaties.

O

Artikel 138 wordt als volgt gewijzigd:

1. Onder vernummering van het tweede lid tot derde lid wordt een lid ingevoegd, luidende:
2. Artikel 134, derde lid, is niet van toepassing.

P

In artikel 171, eerste tot en met derde lid, wordt "artikel 6 eerste lid," telkens vervangen door: artikel 6,.

Q

Bijlage K vervalt.

ARTIKEL III

Het **Besluit bestuurlijke boetes financiële sector** wordt gewijzigd als volgt:

A

Artikel 10 wordt gewijzigd als volgt:

1. In de opsomming van artikelen uit de Wet op het financieel toezicht onder Algemeen deel worden in de numerieke volgorde de volgende artikelnummers met bijbehorende boetecategorienummers ingevoegd:

1:75, eerste lid, voor zover het betreft de niet-naleving van een met betrekking tot artikel 4:24a, eerste of tweede lid, gegeven aanwijzing	3
1:113	2
1:114, eerste en tweede lid	2
1:116	3
1:117	2
1:118, eerste lid	2
1:119, eerste lid	2

1:120	2
1:121	2
1:122, eerste lid	3
1:123	3
1:124, tweede lid	3
1:125, eerste lid	3
1:126	3
1:128, eerste tot en met derde lid	3

2. In de opsomming van artikelen uit de Wet op het financieel toezicht onder Deel Markttoegang financiële ondernemingen vervallen de volgende artikelnummers met bijbehorende boetecategorienummers:

5:19a

5:25c, zesde lid

3. In de opsomming van artikelen uit de Wet op het financieel toezicht onder Deel Gedragstoezicht financiële markten wordt "5:25c, eerste lid" vervangen door "5:25c, eerste en zesde tot en met negende lid" en worden in de numerieke volgorde de volgende artikelnummers met bijbehorende boetecategorienummers ingevoegd:

5:19a	2
5:58a, eerste tot en met derde lid	3

4. In de opsomming van artikelen uit het Besluit prudentiële regels Wft vervalt «23f» met de daarbij behorende boetecategorie en worden in de numeriek volgorde de volgende artikelnummers met bijbehorende boetecategorienummers ingevoegd:

26b	2
40d, eerste en tweede lid	2
40e, eerste en tweede lid	2
40f, eerste en tweede lid	2
40g, eerst een tweede lid	2
40h, eerste lid	2
40i, eerste lid	2
40j	2
40k	2

5. In de opsomming van artikelen uit het Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft vervallen de volgende artikelnummers met bijbehorende boetecategorienummers:

35i

50a

86a

B

Artikel 13 komt te luiden:

Artikel 13

Overtreding van de navolgende voorschriften, genoemd in artikel 27, eerste lid, van de Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme, is als volgt beboetbaar:

Voorschrift	Boetecategorie
Artikel 2, eerste lid	2
Artikel 2, tweede lid	1
Artikel 2a, eerste en tweede lid	1
Artikel 3, eerste tot en met vijfde lid	2
Artikel 3, achtste lid	2
Artikel 3, tiende lid	1
Artikel 4, eerste tot en met vierde lid	1
Artikel 5, eerste, tweede en vierde lid	2
Artikel 6, tweede lid	1
Artikel 7, tweede lid	1
Artikel 8, eerste tot en met vijfde lid	2
Artikel 8, zevende lid	1
Artikel 9, eerste lid	2
Artikel 10, tweede lid	1
Artikel 11, eerste tot en met derde lid	1
Artikel 16, eerste lid	2
Artikel 16, tweede en derde lid	1
Artikel 16, vierde lid	2
Artikel 16, vijfde lid	1
Artikel 17, tweede lid	2
Artikel 23, eerste tot en met derde lid	2
Artikel 33, eerste tot en met vierde lid	1
Artikel 34	1
Artikel 35	1
Artikel 38, eerste, tweede en vierde lid	2
Het geen gevolg geven dan wel niet tijdig of onvolledig gevolg geven aan een krachtens artikel 32 van de Wwft gegeven aanwijzing	2
Het bepaalde in Verordening (EG) nr. 2006/1781 van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 15 november 2006 betreffende bij geldovermakingen te voegen informatie over de betaler (PbEU L 345).	2
Het bepaalde in Verordening (EU) nr. 1031/2010 van de Europese Commissie van 12 november 2010 inzake	2

de tijdstippen, het beheer en andere aspecten van de veiling van broeikasgasemissierechten overeenkomstig Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap (PbEU L 302).	
--	--

ARTIKEL IV

Het **Besluit financiële markten BES** wordt gewijzigd als volgt:

A

In artikel 2:4, eerste lid, aanhef, wordt "3:23 en 3:24" vervangen door: 3:23, 3:24 en 3:34.

B

Artikel 7:6, eerste lid, onderdeel o, komt te luiden:

o. het percentage dat wordt toegepast ter berekening van de vertragsvergoeding die verschuldigd wordt, indien de consument, na ingebrekestelling, nalatig blijft in zijn verplichting tot betaling, onder vermelding van de hoogst toegestane vertragsvergoeding op grond van artikel 5:15, eerste lid, van de wet, alsmede de in voorkomend geval in rekening te brengen buitengerechtelijke incassokosten;

C

In artikel 7:17, derde lid, onderdelen a en b, wordt "5%" telkens vervangen door: 6%.

D

Artikel 7:22 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het opschrift komt te luiden:

Artikel 7:22 (provisie tussenpersonen)

2. Voor de tekst wordt de aanduiding "1."geplaatst.

3. Er worden twee leden toegevoegd, luidende:

2. De in het eerste lid bedoelde provisie staat in een redelijke verhouding tot de werkzaamheden die noodzakelijk zijn voor een adequate dienstverlening of die bijdragen aan de kwaliteit van de dienstverlening.

3. Het tweede lid is van overeenkomstige toepassing op de provisie die een aanbieder van een financieel product, niet zijnde een verzekering, voor het bemiddelen of adviseren inzake dat financiële product verschaft.

ARTIKEL V

Het **Uitvoeringsbesluit Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme** wordt gewijzigd als volgt:

A

Artikel 1 komt te luiden:

Artikel 1

In dit besluit wordt verstaan onder:

betaalinstrument: betaalinstrument in de zin van artikel 4, onderdeel 23, van de *richtlijn betaaldiensten*;

geldtransfer: *geldtransfer in de zin van artikel 4, onderdeel 13, van de richtlijn betaaldiensten*;

Onze Minister: Onze Minister van Financiën;

richtlijn betaaldiensten: richtlijn nr. 2007/64/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 betreffende betalingsdiensten in de interne markt (PbEU 2007, L 319);

wet: Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme.

B

De bijlage komt te luiden:

Bijlage Indicatorenlijst

In de navolgende tabel is per instelling opgenomen welke indicatoren in de zin van artikel 15, eerste lid, van de wet gelden voor die instelling.

Instelling	Toepasselijke indicatoren
Bank (artikel 1, eerste lid, onderdeel a, subonderdeel 1, van de wet)	Een transactie waarbij de instelling aanleiding heeft om te veronderstellen dat deze verband kan houden met witwassen of financieren van terrorisme.
Bijkantoor in Nederland van bank met zetel buiten Nederland (artikel 1, eerste lid, onderdeel a, subonderdeel 9 jo. subonderdeel 1, van de wet)	Een transactie van of ten behoeve van een (rechts)persoon die woonachtig of gevestigd is of zijn zetel heeft in een op grond van artikel 9 van de wet aangewezen staat. Een transactie voor een bedrag van € 15.000 of meer, waarbij contante omwisseling in een andere valuta of van kleine naar grote coupures plaatsvindt.

	<p>Een contante storting voor een bedrag van € 15.000 of meer ten gunste van een creditcard of een vooraf betaald betaalinstrument (prepaid card).</p> <p>Het gebruik van een creditcard of een vooraf betaald betaalinstrument (prepaid card) in verband met een transactie voor een bedrag van € 15.000 of meer bij een aangesloten bedrijf.</p> <p>Een geldtransfer voor een bedrag van € 2.000 of meer, tenzij het een geldtransfer betreft door een instelling die de afwikkeling van bedoelde geldtransfer overlaat aan een andere instelling op welke de meldingsplicht, bedoeld in artikel 16, eerste lid, van de wet, eveneens van toepassing is.</p>
<p>Degene die, geen bank zijnde, in hoofdzaak zijn bedrijf maakt van het verrichten van een of meer van de werkzaamheden die zijn opgenomen onder punt 2, 3, 5, 6, 9, 10 en 12 van Bijlage I van Richtlijn 2006/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2006 betreffende de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van kredietinstellingen (artikel 1, eerste lid, onderdeel a, subonderdeel 2, van de wet)</p> <p>Bijkantoor in Nederland van degene die, geen bank zijnde, in hoofdzaak zijn bedrijf maakt van het verrichten van een of meer van de werkzaamheden die zijn opgenomen onder punt 2, 3, 5, 6, 9, 10 en 12 van Bijlage I van Richtlijn 2006/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2006 betreffende de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van kredietinstellingen met zetel buiten Nederland (artikel 1, eerste lid, onderdeel a, subonderdeel 9 jo. subonderdeel 2, van de wet)</p>	<p>Een transactie waarbij de instelling aanleiding heeft om te veronderstellen dat deze verband kan houden met witwassen of financieren van terrorisme.</p> <p>Een transactie van of ten behoeve van een (rechts)persoon die woonachtig of gevestigd is of zijn zetel heeft in een op grond van artikel 9 van de wet aangewezen staat.</p> <p>Een transactie voor een bedrag van € 15.000 of meer, waarbij contante omwisseling in een andere valuta of van kleine naar grote coupures plaatsvindt.</p> <p>Een contante storting voor een bedrag van € 15.000 of meer, ten gunste van een creditcard of een vooraf betaald betaalinstrument (prepaid card).</p> <p>Het gebruik van een van een creditcard of een vooraf betaald betaalinstrument (prepaid card) in verband met een transactie voor een bedrag van € 15.000 of meer bij een aangesloten bedrijf.</p> <p>Een geldtransfer voor een bedrag van € 2.000 of meer, tenzij het een geldtransfer betreft door een instelling die de afwikkeling van bedoelde geldtransfer overlaat aan een andere instelling op welke de meldingsplicht, bedoeld in artikel 16, eerste lid, van de wet, eveneens van toepassing is.</p>
<p>Onderneming die safes verhuurt (artikel 1, eerste lid, onderdeel a, subonderdeel 3, van de wet)</p> <p>Bijkantoor in Nederland van onderneming die</p>	<p>Een transactie waarbij de instelling aanleiding heeft om te veronderstellen dat deze verband kan houden met witwassen of financieren van terrorisme.</p>

safes verhuurt met zetel buiten Nederland (artikel 1, eerste lid, onderdeel a, subonderdeel 9 jo. subonderdeel 3, van de wet)	Een transactie van of ten behoeve van een (rechts)persoon die woonachtig of gevestigd is of zijn zetel heeft in een op grond van artikel 9 van de wet aangewezen staat.
Wisselinstelling (artikel 1, eerste lid, onderdeel a, subonderdeel 4, van de wet) Bijkantoor in Nederland van wisselinstelling met zetel buiten Nederland (artikel 1, eerste lid, onderdeel a, subonderdeel 9 jo. subonderdeel 4, van de wet)	Een transactie waarbij de instelling aanleiding heeft om te veronderstellen dat deze verband kan houden met witwassen of financieren van terrorisme. Een transactie van of ten behoeve van een (rechts)persoon die woonachtig of gevestigd is of zijn zetel heeft in een op grond van artikel 9 van de wet aangewezen staat. Een transactie voor een bedrag van € 15.000 of meer, waarbij contante omwisseling in een andere valuta of van kleine naar grote coupures plaatsvindt.
Levensverzekeraar (artikel 1, eerste lid, onderdeel a, subonderdeel 5, van de wet) Bijkantoor in Nederland van levensverzekeraar met zetel buiten Nederland (artikel 1, eerste lid, onderdeel a, subonderdeel 9 jo. subonderdeel 5, van de wet)	Een transactie waarbij de instelling aanleiding heeft om te veronderstellen dat deze verband kan houden met witwassen of financieren van terrorisme. Een transactie van of ten behoeve van een (rechts)persoon die woonachtig of gevestigd is of zijn zetel heeft in een op grond van artikel 9 van de wet aangewezen staat.
Beleggingsonderneming (artikel 1, eerste lid, onderdeel a, subonderdeel 6, van de wet) Bijkantoor in Nederland van beleggingsonderneming met zetel buiten Nederland (artikel 1, eerste lid, onderdeel a, subonderdeel 9 jo. subonderdeel 6, van de wet)	Een transactie waarbij de instelling aanleiding heeft om te veronderstellen dat deze verband kan houden met witwassen of financieren van terrorisme. Een transactie van of ten behoeve van een (rechts)persoon die woonachtig of gevestigd is of zijn zetel heeft in een op grond van artikel 9 van de wet aangewezen staat.
Beleggingsinstelling (artikel 1, eerste lid, onderdeel a, subonderdeel 7, van de wet) Bijkantoor in Nederland van beleggingsinstelling met zetel buiten Nederland (artikel 1, eerste lid, onderdeel a, subonderdeel 9 jo. subonderdeel 7, van de wet)	Een transactie waarbij de instelling aanleiding heeft om te veronderstellen dat deze verband kan houden met witwassen of financieren van terrorisme. Een transactie van of ten behoeve van een (rechts)persoon die woonachtig of gevestigd is of zijn zetel heeft in een op grond van artikel 9 van de wet aangewezen staat.
Financiële dienstverlener die bemiddelt in levensverzekeringen (artikel 1, eerste lid, onderdeel a, subonderdeel 8, van de wet) Bijkantoor in Nederland van financiële	Een transactie waarbij de instelling aanleiding heeft om te veronderstellen dat deze verband kan houden met witwassen of financieren van terrorisme.

dienstverlener die bemiddelt in levensverzekeringen met zetel buiten Nederland (artikel 1, eerste lid, onderdeel a, subonderdeel 9 jo. subonderdeel 8, van de wet)	Een transactie van of ten behoeve van een (rechts)persoon die woonachtig of gevestigd is of zijn zetel heeft in een op grond van artikel 9 van de wet aangewezen staat.
Trustkantoor (artikel 1, eerste lid, onderdeel a, subonderdeel 10, van de wet)	<p>Een transactie waarbij de instelling aanleiding heeft om te veronderstellen dat deze verband kan houden met witwassen of financieren van terrorisme.</p> <p>Een transactie van of ten behoeve van een (rechts)persoon die woonachtig of gevestigd is of zijn zetel heeft in een op grond van artikel 9 van de wet aangewezen staat.</p> <p>Een transactie voor een bedrag van € 15.000 of meer, betaald aan of door tussenkomst van de instelling in contanten, met cheques aan toonder, een vooraf betaald betaalinstrument (prepaid card) of soortgelijke betaalmiddelen.</p>
Externe registeraccountant of externe accountant-administratieconsulent (artikel 1, eerste lid, onderdeel a, subonderdeel 11, van de wet)	<p>Een transactie waarbij de instelling aanleiding heeft om te veronderstellen dat deze verband kan houden met witwassen of financieren van terrorisme.</p> <p>Een transactie van of ten behoeve van een (rechts)persoon die woonachtig of gevestigd is of zijn zetel heeft in een op grond van artikel 9 van de wet aangewezen staat.</p> <p>Een transactie voor een bedrag van € 15.000 of meer, betaald aan of door tussenkomst van de instelling in contanten, met cheques aan toonder, een vooraf betaald betaalinstrument (prepaid card) of soortgelijke betaalmiddelen.</p>
Advocaat, notaris, toegevoegd notaris of kandidaat-notaris of degene die een gelijksoortig juridisch beroep of bedrijf uitoefent (artikel 1, eerste lid, onderdeel a, subonderdelen 12 en 13, van de wet)	<p>Een transactie waarbij de instelling aanleiding heeft om te veronderstellen dat deze verband kan houden met witwassen of financieren van terrorisme.</p> <p>Een transactie van of ten behoeve van een (rechts)persoon die woonachtig of gevestigd is of zijn zetel heeft in een op grond van artikel 9 van de wet aangewezen staat.</p> <p>Een transactie voor een bedrag van € 15.000 of meer, betaald aan of door tussenkomst van de instelling in contanten, met cheques aan toonder, een vooraf betaald betaalinstrument (prepaid card) of soortgelijke betaalmiddelen.</p>
Tussenpersoon, voor zover deze bemiddelt bij het tot stand brengen en het sluiten van overeenkomsten inzake onroerende zaken en	Een transactie waarbij de instelling aanleiding heeft om te veronderstellen dat deze verband kan houden met witwassen of financieren van

<p>rechten waaraan onroerende zaken zijn onderworpen, of inzake koop en verkoop van voertuigen, schepen, kunstvoorwerpen, antiquiteiten, edelstenen, edele metalen, sieraden of juwelen (artikel 1, eerste lid, onderdeel a, subonderdeel 14, van de wet)</p>	<p>terrorisme.</p> <p>Een transactie van of ten behoeve van een (rechts)persoon die woonachtig of gevestigd is of zijn zetel heeft in een op grond van artikel 9 van de wet aangewezen staat.</p> <p>Een transactie voor een bedrag van € 15.000 of meer, betaald aan of door tussenkomst van de instelling in contanten, met cheques aan toonder, een vooraf betaald betaalinstrument (prepaid card) of soortgelijke betaalmiddelen.</p> <p>Een transactie waarbij een of meerdere voertuigen, schepen, kunstvoorwerpen, antiquiteiten, edelstenen, edele metalen, sieraden of juwelen verkocht worden tegen geheel of gedeeltelijke contante betaling, waarbij het contant te betalen bedrag € 25.000 of meer bedraagt.</p>
<p>Beroeps- of bedrijfsmatig handelende verkoper van goederen, voor zover betaling van deze goederen in contanten plaatsvindt voor een bedrag van € 15 000 of meer (artikel 1, eerste lid, onderdeel a, subonderdeel 15, van de wet)</p>	<p>Een transactie waarbij de instelling aanleiding heeft om te veronderstellen dat deze verband kan houden met witwassen of financieren van terrorisme.</p> <p>Een transactie van of ten behoeve van een (rechts)persoon die woonachtig of gevestigd is of zijn zetel heeft in een op grond van artikel 9 van de wet aangewezen staat.</p> <p>Een transactie waarbij een of meerdere voertuigen, schepen, kunstvoorwerpen, antiquiteiten, edelstenen, edele metalen, sieraden of juwelen verkocht worden tegen geheel of gedeeltelijke contante betaling, waarbij het contant te betalen bedrag € 25.000 of meer bedraagt.</p>
<p>Speelcasino (artikel 1, eerste lid, onderdeel a, subonderdeel 16, van de wet)</p>	<p>Een transactie waarbij de instelling aanleiding heeft om te veronderstellen dat deze verband kan houden met witwassen of financieren van terrorisme.</p> <p>Een transactie van of ten behoeve van een (rechts)persoon die woonachtig of gevestigd is of zijn zetel heeft in een op grond van artikel 9 van de wet aangewezen staat.</p> <p>Het in depot nemen van munten, bankbiljetten of andere waarden voor een bedrag van € 15.000 of meer.</p> <p>Een girale betalingstransactie voor een bedrag van € 15.000 of meer.</p>

	Verkoop aan een cliënt van speelpenningen met een tegenwaarde van € 15.000 of meer tegen inlevering van cheques of buitenlandse valuta.
Betaaldienstagent (artikel 1, eerste lid, onderdeel a, subonderdeel 18, van de wet)	<p>Een transactie waarbij de instelling aanleiding heeft om te veronderstellen dat deze verband kan houden met witwassen of financieren van terrorisme.</p> <p>Een transactie van of ten behoeve van een (rechts)persoon die woonachtig of gevestigd is of zijn zetel heeft in een op grond van artikel 9 van de wet aangewezen staat.</p> <p>Een contante storting voor een bedrag van € 15.000 of meer ten gunste van een creditcard of een vooraf betaald betaalinstrument (prepaid card).</p> <p>Een geldtransfer voor een bedrag van € 2.000 of meer, tenzij het een geldtransfer betreft door een instelling die de afwikkeling van bedoelde geldtransfer overlaat aan een andere instelling op welke de meldingsplicht, bedoeld in artikel 16, eerste lid, van de wet, eveneens van toepassing is.</p>
Persoon die bij de uitvoering van betaaldiensten optreedt voor rekening van een betaaldienstverlener met zetel in een andere lidstaat die beschikt over een door de toezichthoudende instantie van die lidstaat verleende vergunning voor het uitoefenen van zijn bedrijf (artikel 1, eerste lid, onderdeel a, subonderdeel 19, van de wet)	<p>Een transactie waarbij de instelling aanleiding heeft om te veronderstellen dat deze verband kan houden met witwassen of financieren van terrorisme.</p> <p>Een transactie van of ten behoeve van een (rechts)persoon die woonachtig of gevestigd is of zijn zetel heeft in een op grond van artikel 9 van de wet aangewezen staat.</p> <p>Een contante storting voor een bedrag van € 15.000 of meer ten gunste van een creditcard of een vooraf betaald betaalinstrument (prepaid card).</p> <p>Een geldtransfer voor een bedrag van € 2.000 of meer, tenzij het een geldtransfer betreft door een instelling die de afwikkeling van bedoelde geldtransfer overlaat aan een andere instelling op welke de meldingsplicht, bedoeld in artikel 16, eerste lid, van de wet, eveneens van toepassing is.</p>
Betaaldienstverlener (artikel 1, eerste lid, onderdeel a, subonderdeel 20, van de wet)	Een transactie waarbij de instelling aanleiding heeft om te veronderstellen dat deze verband kan houden met witwassen of financieren van terrorisme.
Bijkantoor in Nederland van betaaldienstverlener met zetel buiten Nederland (artikel 1, eerste lid, onderdeel a, subonderdeel 9 jo. subonderdeel 20,	Een transactie van of ten behoeve van een

<p>van de wet)</p>	<p>(rechts)persoon die woonachtig of gevestigd is of zijn zetel heeft in een op grond van artikel 9 van de wet aangewezen staat.</p> <p>Een transactie voor een bedrag van € 15.000 of meer, waarbij contante omwisseling in een andere valuta of van kleine naar grote coupures plaatsvindt.</p> <p>Een contante storting voor een bedrag van € 15.000 of meer ten gunste van een creditcard of een vooraf betaald betaalinstrument (prepaid card).</p> <p>Het gebruik van een creditcard of een vooraf betaald betaalinstrument (prepaid card) in verband met een transactie voor een bedrag van € 15.000 of meer bij een aangesloten bedrijf.</p> <p>Een geldtransfer voor een bedrag van € 2.000 of meer, tenzij het een geldtransfer betreft door een instelling die de afwikkeling van bedoelde geldtransfer overlaat aan een andere instelling op welke de meldingsplicht, bedoeld in artikel 16, eerste lid, van de wet, eveneens van toepassing is.</p>
<p>Persoon die beroeps- of bedrijfmatig een adres of postadres ter beschikking stelt (artikel 1, eerste lid, onderdeel a, subonderdeel 21, van de wet)</p>	<p>Een transactie waarbij de instelling aanleiding heeft om te veronderstellen dat deze verband kan houden met witwassen of financieren van terrorisme.</p> <p>Een transactie van of ten behoeve van een (rechts)persoon die woonachtig of gevestigd is of zijn zetel heeft in een op grond van artikel 9 van de wet aangewezen staat.</p>
<p>Elektronischgeldinstelling (artikel 1, eerste lid, onderdeel a, subonderdeel 22, van de wet)</p> <p>Bijkantoor in Nederland van elektronischgeldinstelling met zetel buiten Nederland (artikel 1, eerste lid, onderdeel a, subonderdeel 9 jo. subonderdeel 22, van de wet)</p>	<p>Een transactie waarbij de instelling aanleiding heeft om te veronderstellen dat deze verband kan houden met witwassen of financieren van terrorisme.</p> <p>Een transactie van of ten behoeve van een (rechts)persoon die woonachtig of gevestigd is of zijn zetel heeft in een op grond van artikel 9 van de wet aangewezen staat.</p> <p>Een contante storting voor een bedrag van € 15.000 of meer ten gunste van een creditcard of een vooraf betaald betaalinstrument (prepaid card).</p> <p>Het gebruik van een creditcard of een vooraf betaald betaalinstrument (prepaid card) in verband met een transactie voor een bedrag van € 15.000 of meer bij een aangesloten bedrijf.</p>

	<p>Een geldtransfer voor een bedrag van € 2.000 of meer, tenzij het een geldtransfer betreft door een instelling die de afwikkeling van bedoelde geldtransfer overlaat aan een andere instelling op welke de meldingsplicht, bedoeld in artikel 16, eerste lid, van de wet, eveneens van toepassing is.</p>
<p>Belastingadviseur (artikel 1, eerste lid, onderdeel a, subonderdeel 23, van de wet)</p>	<p>Een transactie waarbij de instelling aanleiding heeft om te veronderstellen dat deze verband kan houden met witwassen of financieren van terrorisme.</p> <p>Een transactie van of ten behoeve van een (rechts)persoon die woonachtig of gevestigd is of zijn zetel heeft in een op grond van artikel 9 van de wet aangewezen staat.</p> <p>Een transactie voor een bedrag van € 15.000 of meer, betaald aan of door tussenkomst van de instelling in contanten, met cheques aan toonder, een vooraf betaald betaalinstrument (prepaid card) of soortgelijke betaalmiddelen.</p>
<p>Taxateur (artikel 1, eerste lid, onderdeel a, subonderdeel 24, van de wet)</p>	<p>Een transactie waarbij de instelling aanleiding heeft om te veronderstellen dat deze verband kan houden met witwassen of financieren van terrorisme.</p> <p>Voor zover de instelling beschikt over gegevens als bedoeld in artikel 16, tweede lid, onderdelen a of b, van de wet: een transactie van of ten behoeve van een (rechts)persoon die woonachtig of gevestigd is of zijn zetel heeft in een op grond van artikel 9 van de wet aangewezen staat.</p> <p>Een transactie voor een bedrag van € 15.000 of meer, betaald aan of door tussenkomst van de instelling in contanten, met cheques aan toonder, een vooraf betaald betaalinstrument (prepaid card) of soortgelijke betaalmiddelen.</p>
<p>Icbe (artikel 1, eerste lid, onderdeel a, subonderdeel 25, van de wet)</p> <p>Bijkantoor in Nederland van icbe met zetel buiten Nederland (artikel 1, eerste lid, onderdeel a, subonderdeel 9 jo. subonderdeel 25, van de wet)</p>	<p>Een transactie waarbij de instelling aanleiding heeft om te veronderstellen dat deze verband kan houden met witwassen of financieren van terrorisme.</p> <p>Een transactie van of ten behoeve van een (rechts)persoon die woonachtig of gevestigd is of zijn zetel heeft in een op grond van artikel 9 van de wet aangewezen staat.</p>
<p>Pandhuis (artikel 1, eerste lid, onderdeel a, subonderdeel 26, van de wet)</p>	<p>Een transactie waarbij de instelling aanleiding heeft om te veronderstellen dat deze verband kan houden met witwassen of financieren van</p>

	<p>terrorisme.</p> <p>Een transactie van of ten behoeve van een (rechts)persoon die woonachtig of gevestigd is of zijn zetel heeft in een op grond van artikel 9 van de wet aangewezen staat.</p> <p>Een transactie waarbij een goed of goederen in de macht van het pandhuis gebracht worden, waarbij het door het pandhuis daarvoor ter beschikking gestelde bedrag € 25.000 of meer bedraagt.</p>
--	--

Procedurele aspecten rondom een melding

Een transactie wordt onverwijld doch uiterlijk binnen veertien dagen nadat het ongebruikelijk karakter daarvan is vastgesteld, gemeld.

Het ligt het in de rede dat transacties die in verband met witwassen aan politie of Openbaar Ministerie worden gemeld, ook aan de Financiële inlichtingen eenheid worden gemeld; er is immers een vermoeden van witwassen.

Waar de genoemde bedragen in euro staan vermeld is ook bedoeld de tegenwaarde daarvan in een vreemde valuta.

ARTIKEL VI

Aan artikel 2, onderdeel d, van het **Besluit bijzondere prudentiële maatregelen, beleggerscompensatie en depositogarantie Wft** wordt na "van de overdracht" toegevoegd: en, voor zover de overdracht van materiële betekenis is, van de verwachte ontwikkeling van die solvabiliteitsmarge in de twaalf maanden volgend op die overdracht van betrokken verzekeraars met dien verstande dat indien sprake is van een gehele overdracht dit laatste alleen geldt voor de overnemende verzekeraar.

ARTIKEL VII

Het **Besluit uitvoering EU-verordeningen financiële markten** wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 2a wordt "4:27a van de wet" vervangen door: 3:28a van de wet, voor zover betrekking hebbend op de artikelen 26 tot en met 35 en 51 tot en met 54 van die verordening.

ARTIKEL VIII

Dit besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden vastgesteld.

ARTIKEL IX

Dit besluit wordt aangehaald als: Wijzigingsbesluit financiële markten 2015.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

De Minister van Financiën,

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

§ 1. Inleiding

Het Wijzigingsbesluit financiële markten 2015 bevat als onderdeel van de jaarlijkse wijzigingscyclus van nationale regelgeving op het terrein van de financiële markten een aantal wijzigingen van algemene maatregelen van bestuur die hun grondslag hebben in de Wet op het financieel toezicht (Wft), de Wet financiële markten BES (Wfm BES) en de Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme (Wwft). Aangezien dit besluit onder andere betrekking heeft op de Wwft en daarmee mede raakt het beleidsterrein van de minister van Veiligheid en Justitie, wordt deze nota van toelichting mede namens de minister van Veiligheid en Justitie gegeven.

Dit besluit voorziet in nadere regels ten aanzien van gedekte obligaties, een uitzondering op het provisieverbod voor financiële dienstverleners en regels ter voorbereiding op richtlijn solvabiliteit II. Daarnaast bevat het besluit nog een aantal kleinere inhoudelijke wijzigingen die betrekking hebben op een verduidelijking van de indicatoren die bepalend zijn voor het doen van een melding van ongebruikelijke transacties, een aanpassing van het vakbekwaamheidsregime, nadere regels ten aanzien van het beloningsbeleid en de samenwerking tussen de Autoriteit Financiële Markten en de Nederlandsche Bank in het kader van de European Market Infrastructure Regulation (EMIR). Tot slot bevat dit besluit een aantal wijzigingen die betrekking hebben op Caribische Nederland.

§ 2. Gedekte obligaties

Als onderdeel van de Wijzigingswet financiële markten 2015 is voor het eerst in Nederland een wettelijke grondslag voor het toezicht op geregistreerde gedekte obligaties geschapen. Dit als versterking ten opzichte van het huidige kader op het niveau van algemene maatregel van bestuur en ministeriële regeling.

Doelstellingen van de wet zijn:

- Versterken van het wettelijk toezicht op geregistreerde gedekte obligaties;
- Vergroten vertrouwen investeerders in Nederlandse geregistreerde gedekte obligaties;
- Verlagen van de financieringskosten van Nederlandse banken en zo de mogelijkheden verbeteren voor banken om Nederlandse economie te financieren.

De wettelijke regels en de uitwerking daarvan in dit besluit dienen er in de eerste plaats voor om veilig te stellen dat de houder van de geregistreerde obligaties het geld krijgt waar hij of zij recht op heeft, zelfs al is de uitgevende bank niet meer in staat om te betalen. Het centrale mechanisme om de houder van de geregistreerde gedekte obligaties te beschermen, is het veiligstellen van activa waarop de houder een tweede verhaal heeft als de bank in gebreke blijft (in praktijk vaak aangeduid als *double*

recourse). Het besluit schrijft voor hoe de dekkingsactiva dienen te worden veiliggesteld en stelt nadere regels om te zorgen dat dit op een adequate en transparante manier gebeurt.

De dekkingsactiva worden onttrokken aan het verhaal van de overige schuldeisers van de bank. Daarom is het vanuit prudentieel oogpunt nodig om grenzen te stellen aan de hoeveelheid gedekte obligaties die een bank mag uitgeven, zodat de balans van de uitgevende bank niet te veel wordt uitgehold. Om die reden is in de wet voorgeschreven dat de veiligstelling van activa op verantwoorde wijze dient te gebeuren. Dit maakt het mogelijk om in dit besluit nadere regels te stellen aan de hoeveelheid geregistreeerde gedekte obligaties die een bank uitgeeft ten opzichte van de totale balans van de bank.

Bij het uitwerken van de wettelijke regels in dit besluit zijn de volgende uitgangspunten in acht genomen:

- Alle Nederlandse geregistreeerde gedekte obligaties voldoen aan de eisen voor preferentiële behandeling die zijn opgenomen artikel 52 van de richtlijn beleggingsinstellingen. De houders van Nederlandse geregistreeerde gedekte obligaties kunnen daarom aanspraak maken op de preferentiële behandeling die geldt voor obligaties die aan die voorwaarden voldoen. Voldoen aan de voorwaarden voor preferentiële behandeling op grond van artikel 129 van de verordening kapitaalvereisten is facultatief. Kiest een bank daarvoor, dan zal onder dit besluit DNB controleren of en kunnen handhaven dat de bank aan deze verordening blijft voldoen.
- Versterking van het wettelijk kader in lijn met internationale standaard (bijvoorbeeld liquiditeitsbuffer, minimum overcollateralisatie). De Nederlandse geregistreeerde gedekte obligaties voldoen in de praktijk reeds aan hoge standaarden. Codificatie daarvan leidt niet tot kosten voor uitgevende banken, maar levert wel extra zekerheid op voor obligatiehouders omdat de Nederlandsche Bank erop toeziet dat de geregistreeerde obligaties aan deze standaarden blijven voldoen.
- Behoud van het *principle based* karakter. Hoewel er meer regels komen over geregistreeerde gedekte obligaties, blijft de regelgeving beperkt van omvang in vergelijking tot omringende landen als Duitsland en België, die uitgebreide wetgeving over geregistreeerde gedekte obligaties kennen. Hiermee behouden de banken de flexibiliteit om in te spelen op nieuwe ontwikkelingen in de markt en worden de administratieve lasten en nalevingskosten voor het bedrijfsleven zo beperkt mogelijk gehouden.

In dit besluit komen een aantal onderwerpen terug die reeds in de tot nu toe bestaande regelgeving waren opgenomen. Het gaat hierbij om de structuur van de transactie, risicomangement, verantwoorde verhouding van uitgifte van geregistreeerde gedekte obligaties ten opzichte van het balanstotaal van de uitgevende bank, rapportageverplichtingen van de uitgevende bank jegens DNB, rapportageverplichtingen van DNB aan EU-instellingen. Voor deze onderwerpen vinden geen inhoudelijk wijzigingen plaats, behalve dat de regels voor de verantwoorde verhouding zijn toegespitst. Voor de onderwerpen risicomangement en verantwoorde verhouding geldt dat deze in plaats van enkel in de Uitvoeringsregeling Wft, nu ook in dit besluit aan de orde komen, omdat dit beter past in de nieuwe structuur van de regelgeving voor geregistreeerde gedekte obligaties.

Verder zijn in dit besluit een aantal nieuwe onderwerpen geregeld die extra zekerheid bieden aan obligatiehouders. Het gaat hierbij om de vastlegging van de voorwaarden die op een categorie geregistreerde gedekte obligaties van toepassing zijn, het minimumpercentage overcollateralisatie, de liquiditeitsbuffer en rapportage van de uitgevende bank aan obligatiehouders.

Één regel zal niet terugkeren in de regelgeving voor geregistreerde gedekte obligaties. Dit is de minimale kredietbeoordeling die gedekte obligaties tot dusver dienden te hebben. Het wordt niet langer wenselijk geacht om de registratie van een categorie gedekte obligaties afhankelijk te maken van een minimale kredietbeoordeling. Relevant is dat de uitgevende bank ervoor zorgt dat gedurende de gehele looptijd van de uitgegeven obligatie voldaan wordt aan de voorwaarden die golden bij uitgifte ervan. Ook zal de regelgeving niet langer specifieke verplichtingen bevatten om een administratie bij te houden. De verplichting om een administratie bij te houden, ligt al besloten in de rapportageverplichtingen van de uitgevende bank.

§ 3. Uitzondering op het provisieverbod voor het adviseren van consumenten met betalingsachterstanden inzake een hypothecair krediet

Met ingang van 1 januari 2013 geldt een provisieverbod, op grond waarvan het niet is toegestaan om bij het bemiddelen of adviseren inzake een betalingsbeschermer, complex product, hypothecair krediet, individuele arbeidsongeschiktheidsverzekering, overlijdensrisicoverzekering, uitvaartverzekering, of een bij ministeriële regeling aan te wijzen ander financieel product, beloond te worden in de vorm van provisie die door de aanbieder wordt betaald aan de bemiddelaar of adviseur. In dit besluit wordt in de artikelen 86c en 86h een uitzondering op het provisieverbod toegevoegd voor het bemiddelen en adviseren van consumenten met (voorzienbare) betalingsachterstanden ten aanzien van hypothecair krediet. Het doel van de uitzondering op het provisieverbod is het wegnemen van eventuele belemmeringen die de artikelen 86c en 86h vormen voor de aanbieder, bemiddelaar of adviseur om in gesprek te gaan met consumenten met (voorzienbare) betalingsachterstanden. Het gesprek kan gebruikt worden om de financiële situatie in kaart te brengen en de mogelijkheden te onderzoeken om het hypothecair krediet aan te passen. Bij (voorzienbare) betalingsachterstanden is het niet gewenst dat vanwege regelgeving een aanbieder, bemiddelaar of adviseur advieskosten en distributiekosten in rekening moet brengen wanneer hij een consument adviseert over een mogelijke oplossing voor zijn betalingsachterstanden dan wel beperking daarvan. Daarom is het onder bepaalde voorwaarden toegestaan dat een aanbieder provisie betaalt aan een bemiddelaar of adviseur voor advies- en bemiddelingswerkzaamheden aan een consument. Deze uitzondering is opgenomen in artikel 86c, tweede lid, onderdeel b (nieuw). Een aanbieder kan ook zelf een consument met (voorzienbare) betalingsachterstanden adviseren. Indien de consument het beste gebaat is bij de herziening van een bestaand financieel product, in die zin dat er een nieuwe overeenkomst tot stand komt, is een aanbieder in beginsel verplicht de hiermee samenhangende advies- en distributiekosten rechtstreeks in rekening te brengen bij de consument. Op deze verplichting is eveneens een uitzondering gemaakt voor aanbieders die consumenten adviseren met

(voorzienbare) betalingsachterstanden (zie artikel 86h, derde lid) inzake een hypothecair krediet.

§ 4. Voorbereiding op richtlijn solvabiliteit II

Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II) (herschikking) (PbEU 2009, L 335) (hierna aangeduid als de richtlijn solvabiliteit II) voert een nieuw financieel toezichtkader in voor verzekeraars. Als gevolg hiervan dienen nieuwe modelstaten voor verzekeraars te worden vastgesteld en kan het theoretisch solvabiliteitscriterium vervallen. De toepassing van de richtlijn solvabiliteit II is vertraagd, omdat nog overeenstemming moest worden bereikt over de Omnibus II richtlijn. Dankzij het bereikte politieke akkoord op de concept Omnibus II-richtlijn is er inmiddels meer duidelijkheid over de datum van toepassing van de richtlijn solvabiliteit II, namelijk 1 januari 2016. Daarom is het nu nodig dat verzekeraars die onder de reikwijdte van die richtlijn zullen vallen ter voorbereiding op de invoering van die richtlijn hun bedrijfsvoering (met name met betrekking tot de in te dienen staten) steeds meer in overeenstemming brengen met de nieuwe eisen. Met het oog hierop is artikel 131 van het Besluit prudentiële regels Wft (Bpr) aangepast en kan artikel 24a1 van het Bpr (theoretisch solvabiliteitscriterium) vervallen, omdat de informatie die via dat artikel wordt aangeleverd, ook is opgenomen in de rapportage die ingevolge de richtsnoeren van de Europese Toezichthoudende Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen (EIOPA) voor het indienen van informatie bij nationale bevoegde autoriteiten (EIOPA-CP-13/010) wordt voorgeschreven.

§ 5. Besluit financiële markten BES

Aanbieders van krediet zijn ingevolge artikel 7:17 van het Besluit financiële markten BES (Bfm BES) gehouden een kredietwaardigheidstoets uit te voeren om te bepalen wat het ten hoogste aan een consument te verstrekken krediet is, gegeven diens inkomsten en vaste lasten, en rekening houdend met de samenstelling van zijn huishouden. Doel daarvan is dat zij geen krediet verstrekken waarvan de maandelijkse financieringslasten, bestaande uit rente en aflossing, groter zijn dan de financieringsruimte waarover de kredietaanvrager beschikt. De invoering van de kredietwaardigheidstoets heeft ertoe geleid dat minder krediet wordt verstrekt dan voorheen. Dit is in overeenstemming met het streven kredietverlening te beperken tot een voor de kredietnemer verantwoord niveau en overkreditering te voorkomen. Tegelijk zijn er aanwijzingen dat het voor alle huishoudens als financieringsruimte beschikbare basisbedrag bijstelling behoeft, aangezien het in de praktijk soms te laag blijkt om te beantwoorden aan het doel ervan. Om hieraan tegemoet te komen wordt artikel 7:17 van het Bfm BES aangepast, leidend tot een verhoging van het in een gegeven situatie maximaal te verlenen krediet.

Artikel 5:10, eerste lid, van de Wet financiële markten BES (Wfm BES) bepaalt dat de beloning van een adviseur of bemiddelaar niet zodanig mag zijn dat de belangen van de consument of cliënt daardoor in het gedrang (kunnen) komen. Ingevolge het tweede lid

van artikel 5:10 kunnen bij algemene maatregel van bestuur nadere regels omtrent de beloning van adviseurs en bemiddelaars worden gesteld. Daaraan bestaat thans behoefte. Gebleken is dat hoge provisies, met name als het gaat om afsluitprovisies bij levensverzekeringen, in Caribisch Nederland niet ongebruikelijk zijn. Met hoge provisies wordt in dit verband bedoeld dat ze niet in een redelijke verhouding staan tot de verrichte werkzaamheden. De consument wordt hierdoor op twee manieren benadeeld. In de eerste plaats gaat van zijn premie een onevenredig deel op aan provisie, waardoor minder kapitaal wordt opgebouwd. In de tweede plaats bestaat het risico dat de adviseur of bemiddelaar niet handelt in het belang van zijn klant maar zich laat leiden door de hoogte van de provisie.

Om te hoge provisies een halt toe te roepen en de Autoriteit Financiële Markten in staat te stellen daartegen op te treden, wordt thans geregeld dat de provisie die een assurantiebemiddelaar van een verzekeraar ontvangt in een redelijke verhouding moet staan tot de verrichte werkzaamheden, voor zover die noodzakelijk zijn voor een adequate dienstverlening dan wel bijdragen aan de kwaliteit van de dienstverlening. Hetzelfde zal gelden voor de provisie van adviseurs en bemiddelaars die adviseren respectievelijk bemiddelen inzake een ander financieel product dan een verzekering.

Het onderhavige besluit voorziet tevens in enkele aanpassingen van het Bfm BES van meer technische aard. Deze worden toegelicht in het artikelsgewijze deel van deze toelichting.

§ 6. Overige onderwerpen

a. aanpassingen vakbekwaamheidsregime

Enkele aanpassingen worden doorgevoerd in de regels met betrekking tot de vakbekwaamheid. Per 1 januari 2014 is het nieuwe vakbekwaamheidsbouwwerk in werking getreden. De aanpassingen hangen samen met de in artikel I, onderdeel TT, van de Wijzigingswet financiële markten 2015 opgenomen wijziging van artikel 4:9, derde lid, van de Wet op het financieel toezicht en strekken ertoe de verschillende facetten van het nieuwe vakbekwaamheidsbouwwerk daarin beter tot uitdrukking te laten komen. De belangrijkste wijziging in dit kader is dat in plaats van de exameninstellingen de minister voortaan het diploma zal afgeven.

b. verduidelijking indicatoren ongebruikelijke transacties

In de toezichtspraktijk van de Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme (Wwft) is gebleken dat behoefte bestaat om per type instelling te verduidelijken welke indicatoren bepalend zijn voor het doen van een melding van een ongebruikelijke transactie. De wijziging van de bijlage bij het Uitvoeringsbesluit Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme (Uitvoeringsbesluit Wwft) strekt daartoe: In de bijlage is per type instelling een uitputtende lijst opgenomen met voor die instelling toepasselijke indicatoren.

Ook zijn, voortvloeiend uit een wens van de toezichthouders, voor een aantal typen instellingen de indicatoren aangepast of aangevuld. Van de gelegenheid is gebruik gemaakt om op onderdelen de formulering van bepaalde indicatoren aan te scherpen, zonder daarmee materieel gezien wijziging te beogen.

De bijlage bij het Uitvoeringsbesluit Wwft is verder aangevuld met indicatoren voor instellingen die onlangs onder de reikwijdte van de Wwft zijn gebracht (de instelling voor collectieve belegging in effecten (icbe), per 1 januari 2014) of per 1 januari 2015 onder die reikwijdte zullen komen (het pandhuis en de tussenpersoon die bemiddelt bij koop en verkoop van bepaalde goederen van grote waarde, ingevolge de Wijzigingswet financiële markten 2015).

c. samenwerking AFM – DNB inzake EMIR

Bij de Wijzigingswet financiële markten 2014 en het Wijzigingsbesluit financiële markten 2014 is een regeling ingevoerd met betrekking tot de EMIR. Deze regeling betreft de wijziging van de wijze waarop een centrale tegenpartij uitvoering geeft aan bepaalde vereisten die in die verordening worden gesteld. Beoogd was een regeling te geven van de te volgen procedures, van welke wijzigingen kennis wordt gegeven, en welke gegevens daarbij worden verstrekt, alsmede de samenwerking tussen de AFM en DNB. Bij nader inzien geeft de regeling niet geheel weer hetgeen was beoogd. Daarom wordt de regeling thans aangepast. De regeling is verspreid over drie besluiten: de prudentiële aspecten in het Besluit prudentiële maatregelen Wft, de gedragsaspecten in het Besluit gedragstoezicht financiële ondernemingen, en de samenwerking tussen de AFM en DNB in het Besluit uitvoering EU-verordeningen financiële markten.

De regeling is als volgt. Een centrale tegenpartij geeft kennis van het voornemen tot wijziging van de wijze waarop zij uitvoering geeft aan de titels IV en V van EMIR. Titel IV geeft onder meer voorschriften met betrekking tot organisatorische vereisten, gedragsregels en prudentiële vereisten, en titel IV heeft voorschriften met betrekking tot interoperabiliteitsregelingen. Zij geeft geen uitvoering aan het voornemen voordat de bevoegde toezichthouder heeft ingestemd met de wijziging.

Vanuit het oogpunt van de bevoegdheden van de toezichthouders kunnen deze voorschriften worden ingedeeld in drie categorieën. De eerste categorie bestaat uit voorschriften waarin uitsluitend DNB een rol heeft. Het betreft de artikelen 40 tot en met 50 EMIR, die betrekking hebben op onder andere beheer van risicoposities, marginvereisten, beheer van liquiditeitsposities, dekking van verliezen bij wanbetaling, zekerheidsvereisten, beleggingsbeleid, procedures in geval van wanbetaling, stresstesten en afwikkeling. Dit wordt geregeld in het nieuwe artikel 32aa Besluit prudentiële regels Wft.

De tweede categorie bestaat uit voorschriften waarin uitsluitend de AFM een rol heeft. Het betreft de artikelen 36 tot en met 39 EMIR, die betrekking hebben op de gedragsaspecten van centrale tegenpartijen, onder andere deelnamevereisten, transparantie, en scheiding en overdraagbaarheid van activa en posities die in de rekeningen bij de centrale tegenpartij worden gehouden. Dit wordt geregeld in het gewijzigde artikel 108a Besluit gedragsregels financiële ondernemingen.

De derde categorie bestaat uit voorschriften waarin zowel DNB als de AFM een rol heeft. Het betreft de artikelen 26 tot en met 35 en 51 tot en met 54 EMIR, die betrekking hebben op onder andere organisatiestructuur, risicobeheer, informatietechnologiesystemen, bedrijfsvoering, informatieverstrekking aan bevoegde autoriteiten, beheersing van belangenconflicten, bedrijfscontinuïteit- en noodherstelplan, uitbesteding en interoperabiliteitsregelingen. Indien de centrale tegenpartij voornemens is een wijziging aan te brengen in de wijze waarop zij uitvoering geeft aan deze voorschriften, geeft zij daarvan kennis aan DNB. Naast de eerste categorie is ook de derde categorie geregeld in artikel 32aa Besluit prudentiële regels Wft. DNB vraagt hierover advies aan de AFM. DNB volgt het advies van de AFM op tenzij zwaarwegende redenen betreffende de soliditeit van de aanvrager of de stabiliteit van het financiële stelsel naar het oordeel van DNB aanleiding geven van het advies van de AFM af te wijken. De verplichting van DNB om advies te vragen aan de AFM en de gronden waarop zij van het advies mag afwijken zijn geregeld in artikel 2a Besluit uitvoering EU-verordeningen financiële markten.

d. beheerst beloningsbeleid

In verband met de inwerkingtreding van de Wet beloningsbeleid financiële ondernemingen (Wbfo) komt een aantal artikelen uit het Bpr Wft en BGfo Wft te vervallen. De artikelen vervallen zodra de Wbfo in werking treedt, dit zal naar verwachting per 1 januari 2015 zijn. De bepalingen met betrekking tot het voeren van een beheerst beloningsbeleid worden na inwerkingtreding door de artikelen 1:117 tot en met 1:121 van de wet geregeld. Eveneens worden in dit besluit de boetecategorieën van de normen uit de Wbfo geregeld.

§ 7. Administratieve lasten en nalevingskosten

a. voorbereiding op richtlijn solvabiliteit II

Hoewel de richtlijn solvabiliteit II volgens verwachting tot stand is gekomen, is de richtlijn Omnibus II niet tijdig tot stand gekomen, waardoor de toepassing van de eerstgenoemde richtlijn is vertraagd. In verband met de indertijd verwachte toepassing van de richtlijn solvabiliteit II is in 2012 een oefening gehouden met de in te dienen jaarstaten. Vandaar de verwachting dat verzekeraars inmiddels bekend zijn met die richtlijn en al veel werk voor de invoering zullen hebben gedaan. De inhoud en lay-out van de staten zijn echter tijdens de onderhandelingen over de Omnibus II richtlijn en de uitvoeringsmaatregelen enigszins aangepast, waardoor er toch nog werk is te verrichten door de betrokken verzekeraars.

Ter vermindering van de administratieve lasten zullen de huidige kwartaalstaten in 2015 niet meer door DNB worden opgevraagd. Hierbij wordt opgemerkt dat de huidige bevoegdheden in stand blijven, met ander woorden dat in de gevallen waarin geen rapportage gebaseerd op de richtlijn solvabiliteit II zal worden opgevraagd, DNB informatie kan opvragen op grond van de huidige eisen indien de financiële positie van de desbetreffende verzekeraar dat nodig maakt. Bij de beoordeling kan DNB gebruik

maken van het theoretisch solvabiliteitscriterium (TSC) en de informatie in de staat Organisatie en Risico over het boekjaar 2013. Immers, op grond van artikel 131, derde lid, van het Bpr kan DNB in individuele gevallen vragen hoe het staat met de solvabiliteitspositie. Voorts blijft van kracht dat op grond van artikel 2, derde lid, onderdeel c, van de Regeling staten financiële ondernemingen Wft DNB staten kan opvragen indien zich uitzonderlijke omstandigheden voordoen op grond waarvan te verwachten is dat de financiële positie van de verzekeraar zodanig verslechtert, dat deze niet langer zal kunnen voldoen aan kort gezegd de financiële eisen. Gedurende 2015 zal daarbij steeds meer een rol spelen dat de verzekeraar met ingang van 1 januari 2016 moet voldoen aan de dan geldende eisen.

Voor de oorspronkelijke administratieve lastenberekening bij de invoering van de solvabiliteitsrapportage wordt verwezen naar Stb. 2010, 801, paragraaf 4.1. Aangenomen mag worden dat de met de huidige rapportage gemoeide administratieve lasten een fractie daarvan zullen bedragen. Veel is echter afhankelijk van de mate van voorbereiding die indertijd is gestoken in de aanpassing van de indertijd bestaande systemen. Om de administratieve lasten voor verzekeraars zoveel mogelijk te beperken, is ook een accountantsverklaring niet vereist.

b. verduidelijking indicatoren ongebruikelijke transacties

De aanvulling van de bijlage bij het Uitvoeringsbesluit Wwft met indicatoren voor icbe's zal niet leiden tot een toename van administratieve lasten of nalevingskosten. Icbe's zijn nu apart als instelling in de Wwft opgenomen, maar werden eerder al gerekend tot de beleggingsinstellingen. Voor hen gelden ingevolge de bijlage bij het Uitvoeringsbesluit Wwft ook nog steeds dezelfde indicatoren als voor de beleggingsinstellingen.

De aanvulling van de bijlage bij het Uitvoeringsbesluit Wwft met indicatoren voor pandhuizen en tussenpersonen die bemiddelen bij koop en verkoop van bepaalde goederen van grote waarde, zal naar verwachting slechts leiden tot een minimale toename van de administratieve lasten. Zoals is toegelicht in de memorie van toelichting bij het Wetsvoorstel financiële markten 2015 zal het feit dat tussenpersonen die bemiddelen bij koop en verkoop van bepaalde goederen van grote waarde onder de werking van de Wwft zullen komen, leiden tot slechts enkele meldingen per jaar. Voor de pandhuizen, die eveneens per 1 januari 2015 onder de Wwft zullen vallen, is de verwachting dat dit aantal vergelijkbaar is. Uit het rapport "Pandhuizen in Nederland" uit 2009 blijkt dat destijds rond de 60 pandhuizen actief waren in Nederland. Dit aantal zal in de afgelopen jaren naar waarschijnlijkheid zijn toegenomen. Hoeveel meldingen daadwerkelijk te verwachten zijn van de pandhuizen is op dit moment niet vast te stellen. Blijkens bedoeld rapport was de beleensom bij de gemeentelijk pandhuizen gemiddeld € 254 en die bij de commerciële pandhuizen gemiddeld € 78. Op basis van die bedragen is de verwachting dat slechts in uitzonderlijke gevallen sprake zal zijn van de situatie waarin het door het pandhuis ter beschikking gestelde bedrag € 25.000 of meer bedraagt. Meldingen op basis van de andere twee indicatoren die gelden voor pandhuizen (een vermoeden van witwassen of financiering van terrorisme of het feit dat de transactie plaatsvindt met een (rechts)persoon die woonachtig of gevestigd is of zijn zetel heeft in een op grond van artikel 9 van de wet aangewezen staat) zullen naar verwachting slechts enkele keren per jaar worden gedaan door pandhuizen.

De precieze omvang van de administratieve lasten die zijn gemoeid met het feit dat de indicatoren "Een contante storting voor een bedrag van € 15.000 of meer, ten gunste van een creditcard of een vooraf betaald betaalinstrument (prepaid card)" en "Het gebruik van een van een creditcard of een vooraf betaald betaalinstrument (prepaid card) in verband met een transactie voor een bedrag van € 15.000 of meer bij een aangesloten bedrijf" ruimer zijn geformuleerd zodat deze indicatoren beide niet alleen betrekking hebben op creditcards maar ook op vooraf betaalde betaalinstrumenten en zodat de laatstgenoemde indicator ook betrekking heeft op aangesloten bedrijven buiten Nederland, is op dit moment niet goed in te schatten. Een eerste inschatting is dat dit jaarlijks rond de 100 extra meldingen zal opleveren. In 2004 werden de variabele kosten voor het doen van een melding op € 609 geschat. Gecorrigeerd voor inflatie zou dit nu uitkomen op ongeveer € 720. Het zou dan ook naar schatting gaan om een bedrag van rond de € 72.000 op jaarbasis.

Het laten vervallen van de opsomming van specifieke betaalmethoden en betaalinstrumenten bij de indicator voor geldtransfers zal bij de betrokken Wwft instellingen niet tot een toename van lasten leiden. Vrijwel alle melders van bedoelde geldtransfers melden nu al transacties ongeacht het gebruikte betaalinstrument of de gebruikte betaalmethodes omdat het kostenefficiënter is om geen onderscheid naar betaalinstrument of betaalmethodes te hoeven maken.

§ 8. Consultatie
[PM]

Artikelsgewijs

ARTIKEL I

A

De definitie van "geregistreerde gedekte obligatie" in dit besluit vervalt omdat deze nu in de wet wordt opgenomen. Zoals opgemerkt in de toelichting bij de definitie van geregistreerde gedekte obligaties in de wet, is er in de nieuwe wettelijke systematiek van registratie van geregistreerde gedekte obligaties, geen behoefte meer aan een aparte definitie van "gedekte obligaties".

Nieuw is de definitie van "dekkingsactiva" in het besluit. Dekkingsactiva zijn de activa die conform artikel 3:33a van de wet zijn veiliggesteld ter dekking van de verplichtingen van de uitgevende bank tot betaling van rente en aflossing aan de houders van de geregistreerde gedekte obligaties. Op grond van de definitie mag de bank hiervoor twee soorten activa gebruiken. In de eerste plaats activa die zijn toegelaten op grond van artikel 129 van de verordening kapitaalvereisten. In de praktijk is het de norm dat activa van dit type als dekkingsactiva worden gebruikt (in Nederland gaat het in de praktijk om hypotheekleningen aan consumenten). Door codificatie van dit gebruik in de markt, wordt aan obligatiehouders meer zekerheid geboden. De definitie heeft alleen betrekking

op de soorten activa die de verordening kapitaalvereisten kent. Het is niet voorgeschreven dat de overige regels met betrekking tot deze activa in de verordening kapitaalvereisten, zoals bijvoorbeeld over de waardering, dienen te worden gevolgd. Daarnaast blijft het mogelijk om andere typen activa te gebruiken, voor zover dit bij ministeriële regeling is toegelaten. Het is bijvoorbeeld denkbaar dat de markt op enig moment behoefte heeft aan een geregistreerde gedekte obligatie die wordt gedekt door leningen aan het midden- en kleinbedrijf.

Op voorhand is bepaald dat securitisaties of geregistreerde gedekte obligaties niet zullen zijn toegelaten als dekkingsactiva. Ook niet-geregistreerde gedekte obligaties, in de praktijk ook wel aangeduid als *structured covered bonds*, zijn niet toegelaten. Het gaat hierbij om obligaties die niet onder speciaal overheidstoezicht staan maar die overigens voldoen aan de definitie van artikel 52 van de richtlijn beleggingsinstellingen. Securitisaties en gedekte obligaties zijn uitgesloten als dekkingsactiva, omdat onbeperkt gebruik van deze activa ten koste gaat van de transparantie voor de houders van de geregistreerde gedekte obligaties. In artikel 40e worden nadere eisen gesteld aan de soorten dekkingsactiva die onder een categorie kunnen worden gebruikt. Verder is een definitie van geregistreerde gedekte obligaties met een vaste aflossingsdatum opgenomen. Deze definitie wordt gebruikt voor de bepaling van de reikwijdte van artikel 40g, tweede lid. Zie nader hieronder voor een toelichting op dat lid.

B

In verband met de inwerkingtreding van de Wbfo komt artikel 23f van het Bpr Wft te vervallen. Na inwerkingtreding van de Wbfo zal het in artikel 23f bepaalde geregeld worden via de artikelen 1:117, eerste tot en met derde lid, 1:118, eerste lid, 1:120 en 1:121, eerste en derde lid, van de wet.

C

Ingevolge artikel 24a1 van het Bpr geldt voor middelgrote en grote levensverzekeraars met ingang van 2013 een theoretisch solvabiliteitscriterium (TSC), dat – mede in relatie tot artikel 3:97 Wft - een goede indicatie geeft of de solvabiliteitspositie binnen 12 maanden te kort gaat schieten gelet op de huidige kapitaaleisen in de Wft. Indien de richtlijn solvabiliteit II op 1 januari 2016 in werking treedt voor verzekeraars, betekent dat dat verzekeraars vanaf 1 januari 2016 aan de kapitaaleisen van de richtlijn moeten voldoen. Een verzekeraar die in 2015 zijn eigen vermogen door dividenduitkeringen of andere kapitaalsonttrekkingen wil verminderen, moet zich ervan vergewissen dat hij ook na die uitkering in 2016 aan de dan geldende eisen van de Wft kan voldoen, en of hij voor die uitkering een verklaring van geen bezwaar nodig heeft. In het kader van een betrouwbare en integere bedrijfsvoering zal de verzekeraar in 2015 inzicht moeten hebben of hij aan de kapitaaleisen die van toepassing zijn per 1 januari 2016 zal kunnen voldoen. Bij de uitkering van dividend zal hij daarmee rekening moeten houden. In dat licht is het in het kader van de beperking van de administratieve lasten zinvol om in 2015 de verplichting voor levensverzekeraars te schrappen om een TSC uit te rekenen, omdat de berekening op basis van de richtlijn solvabiliteit II een beter antwoord geeft op de vraag of levensverzekeraars de komende 12 maanden aan de solvabiliteitseisen kunnen voldoen. Datzelfde geldt voor de eis voor her-, leven- en schadeverzekeraars om

in de huidige staten de scenarioanalyses met betrekking tot markt- en verzekeringstechnische risico's (voor zover opgenomen in de nieuwe modellen) te berekenen op basis van de balans zoals die onder de Wft wordt opgesteld. Dit onderdeel van de huidige staat Organisatie en Risico wordt geschrapt door DNB voor de indiening in 2015.

Artikel 24a1 van het Bpr kan echter alleen vervallen wanneer het nieuwe artikel 131, vijfde lid, van het Bpr van kracht wordt. Daarvoor moet duidelijkheid bestaan over de technische specificaties van EIOPA met betrekking tot de staten. Deze dienen aan te sluiten op de door de Europese Commissie gepubliceerde uitvoeringsverordening onder de richtlijn solvabiliteit II. Naar verwachting zal de Europese Commissie de uitvoeringsverordening in september 2014 publiceren. Wanneer er onverwacht vertraging ontstaat in de planning van de Europese Commissie ten aanzien van de uitvoeringsverordening of de uitvoeringsverordening uiteindelijk te veel afwijkt van de door EIOPA gepubliceerde technische richtsnoeren, waardoor er in november 2014 nog onduidelijkheid is over de hoogte van de kapitaaleisen en het aanwezige kapitaal onder de richtlijn solvabiliteit II, dan zal artikel 24a1 niet vervallen en artikel 131, vijfde lid, niet van kracht worden. In dat geval zal DNB er voor zorgen dat verzekeraars in het kader van de voorbereiding op de richtlijn solvabiliteit II de rapportages op verzekeraarsniveau op vrijwillige basis kunnen zenden naar DNB. Indien evenwel naar de mening van DNB, in overleg met de verzekeringssector, de kaders voldoende vaststaan dan wel door DNB zelf kunnen worden ingevuld, kan artikel 131, vijfde lid, van kracht worden en artikel 24a1 vervallen. Hiermee wordt uitvoering gegeven aan de toezegging in de brief aan de Tweede Kamer van 3 december 2013 (Kamerstukken II vergaderjaar 2013-14, 32013, nr. 42, blz. 2) waarin de passage is opgenomen "Ik ben voornemens om samen met DNB en het Verbond van Verzekeraars in overleg te treden hoe we in het wijzigingsbesluit Wft 2015 kunnen voorsorteren op de situatie dat de Europese uitvoeringsverordening daadwerkelijk in 2014 afgerond is. In die situatie worden de kapitaaleisen onder de richtlijn solvabiliteit II in 2015 belangrijker dan de TSC berekening voor het vaststellen of een verklaring van geen bezwaar gewenst is voor het doen van dividenduitkeringen".

D

Dit onderdeel geeft uitwerking aan artikel 3:17, tweede lid, onderdeel e (nieuw) van de Wet op het financieel toezicht. Het betalingsverkeer is een vitaal onderdeel van het financiële stelsel. Tegelijkertijd is de vormgeving van het betalingsverkeer allerm minst een nationale aangelegenheid.

Internationale instellingen zoals de Europese Centrale Bank en de Bank for international settlements, waarin toezichthouders van veel landen vertegenwoordigd zijn, stellen guidelines vast die de schakels in de betaalketen in acht moeten nemen bij de inrichting van hun bedrijfsvoering om zo bij te dragen aan een robuuste betalingsinfrastructuur. Het gaat dan bijvoorbeeld om de "Principles for Financial market infrastructures".

E

De invoeging van artikel 32aa Bpr hangt samen met de wijziging van artikel 2a Besluit uitvoering EU-verordeningen financiële markten (zie artikel [...], onderdeel [...]) en de wijziging van artikel 108a Besluit Gedragstoezicht (artikel [...], onderdeel [...]). Zie hierover ook de algemene toelichting met betrekking tot de samenwerking tussen de AFM en DNB inzake EMIR.

In artikel 32aa Besluit prudentiële regels Wft wordt verwezen naar de artikelen 26 tot en met 35 en 40 tot en met 54 EMIR, Voor de goede orde wordt erop gewezen dat dit niet betekent dat DNB ook met betrekking tot al deze artikelen uitsluitend bevoegd is. Dat is slechts het geval met betrekking tot de artikelen 40 tot en met 50 EMIR, die de prudentiële vereisten bevatten. Met betrekking tot de artikelen 26 tot en met 35 en 51 tot en met 54 hebben DNB en de AFM een gezamenlijke rol; deze staat niet in artikel 32aa Besluit prudentiële regels Wft maar in artikel 2a Besluit uitvoering EU-verordeningen financiële markten.

In het derde lid is de kern van het instemmingsvereiste tot uitdrukking gebracht. De centrale tegenpartij geeft geen uitvoering aan het voornemen voordat DNB heeft ingestemd.

In het vierde lid is bepaald binnen welke termijn DNB een besluit dient te nemen. Onderdeel c heeft betrekking op de situatie waarin DNB de AFM om advies vraagt. Voor de goede orde wordt erop gewezen dat in dit onderdeel niet mag worden gelezen dat DNB de keuze heeft om advies te vragen; zij is daartoe verplicht in de gevallen, genoemd in artikel 2a Besluit uitvoering EU-verordeningen financiële markten.

F

In Artikel VII, onderdeel N, van het Wijzigingsbesluit financiële markten 2014 was de wijzigingsopdracht van artikel 37 niet juist geformuleerd. In dat Wijzigingsbesluit was bepaald dat in het derde lid van artikel 37 "clearinginstelling" wordt vervangen door "afwikkelonderneming, clearinginstelling" maar in het derde lid komt het woord "clearinginstelling" niet voor. De wijziging had betrekking moeten hebben op het vierde lid. In verband hiermee wordt het vierde lid opnieuw vastgesteld.

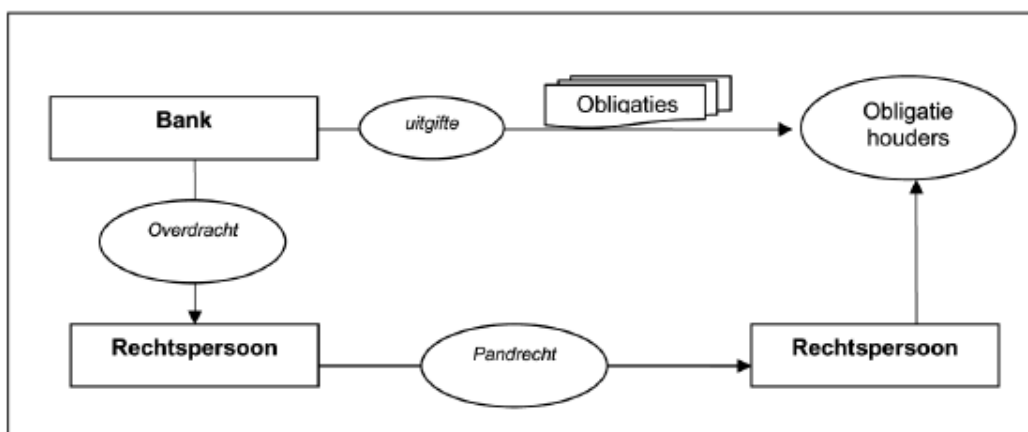
G

In het nieuwe hoofdstuk 6B zijn de regels waaraan de banken die geregistreerde gedekte obligaties uitgeven moeten voldoen op grond van artikel 3:33a en 3:33b van de wet nader uitgewerkt. Ook is zijn rapportageverplichtingen van DNB tegenover de Europese Commissie en de Europese Autoriteit voor Effecten en Markten opgenomen. Deze vloeien voort uit artikel 52 van de richtlijn beleggingsinstellingen.

Artikel 40d

Artikel 40d is een uitwerking van artikel 3:33a, eerste lid, onder a, van de wet. In artikel 40d zijn regels gesteld over de veiligstelling van activa die dienen ter dekking van een geregistreerde gedekte obligatie. Artikel 40d, eerste lid, onder a, is de in de praktijk al gebruikelijke zekerheidstelling opgenomen die bestaat uit een combinatie van overdracht van activa gecombineerd met de vestiging van een pandrecht. Deze structuur komt

overeen met de onderdelen b en c in de definitie van "gedekte obligatie" zoals deze tot de datum van inwerkingtreding van dit besluit was opgenomen in artikel 1 van het Besluit prudentiële regels. Materieel is geen inhoudelijke wijziging beoogd. De structuur van de veiligstelling conform het eerste lid onder a ziet er als volgt uit:

Voor het geval dat innovatie in de markt tot gevolg heeft dat een alternatieve, veilige structuur wordt bedacht, is in 40d, eerste lid, onder b opgenomen dat bij ministeriële regeling kan worden bepaald op welke andere wijze de activa kunnen worden veiliggesteld ten behoeve van de obligatiehouders. In een dergelijk geval zal dit, na overleg met de Nederlandsche Bank, in een ministeriële regeling worden opgenomen.

Artikel 40e

In dit artikel is geregeld dat een uitgevende bank de voorwaarden van de door haar uit te geven categorie geregistreerde gedekte obligaties kenbaar moet maken bij het verzoek tot registratie. De voorwaarden betreffen contractuele aspecten die per categorie worden vastgelegd en binnen het kader waarvan vervolgens periodiek obligaties worden uitgegeven. De voorwaarden zijn in de praktijk zeer uitgebreid en betreffen onder andere de maximale waarde van de obligaties die onder een programma uitstaan, de rechten en plichten van de rechtspersoon waaraan dekkingsactiva worden overgedragen, de rechten en plichten van de rechtspersoon waaraan de dekkingsactiva worden verpand, de rechten van de obligatiehouders het type activa en diverse risicomanagementprocedures.

In artikel 40e, eerste lid, is opgenomen dat de uitgevende bank bij de uitgifte van een categorie gedekte obligaties in ieder geval voor een aantal wezenlijk geachte voorwaarden moet aangeven welke voorwaarden van toepassing zijn.

Het betreft in de eerste plaats onderdeel a, de aflossingsstructuur die wordt gehanteerd voor de uit te geven obligaties. Hiermee wordt bedoeld op de mate waarin een uitgevende bank de mogelijkheid heeft om de aflossing van de geregistreerde gedekte obligaties uit te stellen. De praktijk kent categorieën waarvoor dit niet (*hard bullet*) of slechts in beperkte mate mogelijk is (*soft bullet*). Daarnaast zijn er categorieën die verregaande uitstel mogelijkheden kennen (*pass-through*).

Met onderdeel b wordt ten eerste beoogd inzicht te geven aan obligatiehouders of sprake is van verschillende soorten dekkingsactiva of juist niet. Hierbij gaat het om de dekkingsactiva die de geregistreerde gedekte obligatie volledig kunnen dekken, niet om de substitutieactiva. Ten tweede beoogt onderdeel b inzichtelijk te maken welke soorten dekkingsactiva worden gebruikt. Ten aanzien van de soort activa is in de definitie van dekkingsactiva bepaald dat dit activa kunnen zijn als opgesomd in de verordening kapitaalvereisten. Dit zijn bijvoorbeeld, kort gezegd, staatsobligaties en vergelijkbare leningen (artikel 129, eerste lid, onder a van de verordening kapitaalvereisten) of leningen gedekt door hypotheekleningen (artikel 129, eerste lid, onder d (i) van de verordening kapitaalvereisten). Daarnaast kunnen dit andere, bij ministeriële regeling aan te wijzen activa zijn. De definitie van dekkingsactiva sluit uit dat securitisaties of gedekte obligaties worden aangewezen als activa om een uit te geven obligatie te dekken, behoudens voor zover dit binnen de maxima van de verordening kapitaalvereisten mogelijk is.

In onderdeel c is bepaald dat de uitgevende bank moet aangeven of de voorwaarden van de categorie in overeenstemming zijn met artikel 129 van de verordening kapitaalvereisten.

Tot slot moet de uitgevende bank ingevolge onderdeel d duidelijkheid geven over het recht dat op de activa van toepassing is, maar ook over de plaats van vestiging van de schuldenaar (de meeste activa zijn leningen) en/of het onderpand. Voor de overige voorwaarden is ter beoordeling aan DNB hoeveel informatie de uitgevende bank bij registratie moet verschaffen.

In het tweede lid is bepaald dat de uitgevende bank ervoor moet zorgen dat zij voor een categorie geregistreerde gedekte obligaties gedurende de gehele looptijd van daaronder uitgeven obligaties de door de bank aangegeven voorwaarden in onderdelen a tot en met d behouden. Zo wordt bijvoorbeeld voorkomen dat de uitgevende bank commercieel vastgoedleningen als dekkingsactiva gebruikt, terwijl zij had aangegeven dat zij slechts gebruik zou maken van hypotheekleningen aan consumenten.

Het derde lid bepaalt dat bij ministeriële regeling nadere regels kunnen worden gesteld om de lijst van voorwaarden waarover in ieder geval informatie moet worden gegeven, uit te breiden. Daarbij zal nader worden beschreven uit welke opties de uitgevende banken kunnen kiezen met betrekking tot de voorwaarden, genoemd in de onderdelen a tot en met d. Dit dwingt uitgevende banken ertoe geregistreerde gedekte obligaties die op de wezenlijke voorwaarden in onderdeel a tot en met d verschillen, in verschillende categorieën onder te brengen. Dit is bevorderlijk voor de transparantie tegenover investeerders.

Artikel 40f

Dit artikel betreft de zogenaamde minimale overcollateralisatie. Hiermee wordt bedoeld dat de waarde van alle activa die dienen ter dekking van een uitgegeven gedekte obligatie 105% moet bedragen van de nominale waarde van die obligatie. Doel hiervan is om zekerheid te verschaffen aan obligatiehouders dat de activa voldoende verhaal bieden indien de uitgevende bank niet aan haar verplichtingen voldoet. De overcollateralisatie kan bijvoorbeeld worden gebruikt om de kosten van administratie van de dekkingsactiva te betalen en om voldoende dekking te behouden indien activa

voor minder dan de nominale waarde te gelde moeten worden gemaakt om de houders van de obligaties te kunnen voldoen.

Het percentage van 105% ligt in de buurt van de ons omringende landen. Duitsland hanteert een percentage van 102%, België een percentage van 106% en het Verenigd Koninkrijk een percentage van 8%. Overigens bevatten de categorieën geregistreerde gedekte obligaties in de praktijk doorgaans veel meer dan 105% overcollateralisatie, omdat de kredietbeoordelaars dit voorschrijven als voorwaarde voor de door de uitgevende banken gewenste rating. Een essentieel verschil met de voorwaarden van de kredietbeoordelaars is dat uitgevende banken wettelijke gebonden zullen zijn aan het percentage van 105% en dat DNB bevoegdheden heeft om dit te handhaven. Daarom biedt het minimumpercentage extra zekerheid aan obligatiehouders.

Ingevolge het tweede lid is de uitgevende bank verplicht om aan het eerste lid te voldoen met dekkingsactiva die zij heeft opgegeven aan DNB overeenkomstig artikel 40e, eerste lid. Daarnaast kan de uitgevende bank gebruik maken van een aantal soorten activa uit de verordening kapitaalvereisten, die in de praktijk wel worden aangeduid als "substitutieactiva". Gebruik van deze substitutieactiva is gebonden aan een maximumpercentage ten opzicht van het nominale bedrag aan geregistreerde gedekte obligaties dat uitstaat onder een bepaalde categorie. Dit zijn, kort gezegd, blootstellingen overheden van niet-lidstaten en vergelijkbare blootstellingen (tot een maximum van 20%), blootstellingen aan banken en beleggingsondernemingen (tot een maximum van 15%) en securitisaties (tot een maximum van 10%).

In het derde lid is bepaald dat bij hantering van verschillende soorten substitutieactiva, het totale percentage niet meer mag zijn dan het hoogste maximum van de gehanteerde substitutieactiva. Als bijvoorbeeld blootstellingen aan overheden en securitisaties worden gebruikt, geldt een maximum van 20% voor het totaal.

In het vierde lid is de mogelijkheid opgenomen om bij ministeriële regeling nadere voorschriften op te nemen over bijvoorbeeld technische details met betrekking tot de overcollateralisatie.

Artikel 40g

In artikel 40g, eerste lid, is de zogenoemde liquiditeitsbuffer opgenomen. Alle uitgevende banken moeten doorlopend toetsen of er voldoende liquide middelen beschikbaar zijn ter dekking van rentebetalingen en andere, bij ministeriële regeling vast te stellen kosten die opeisbaar worden in de aankomende zes maanden. Hiermee wordt aanvullende zekerheid geboden dat, mocht de uitgevende bank in gebreke blijven, voldoende liquide activa voorhanden zijn om tijdig aan deze essentiële verplichtingen te voldoen. Hiermee wordt tevens tegengegaan dat de noodzaak ontstaat om op korte termijn minder liquide dekkingsactiva ten gelde te maken, hetgeen kan leiden tot grote afslagen.

De kosten waar aan gedacht kan worden, die bij ministeriële regeling zullen worden opgesomd, zijn bijvoorbeeld kosten van derivaten die dienen om het renterisico af te dekken.

Daarnaast moet de uitgevende bank ervoor zorgen dat voor de uitstaande geregistreerde gedekte obligaties waarbij geen uitstel mogelijk is voor afbetaling van de aflossing (geregistreerde gedekte obligaties met een vaste aflossingsdatum) voldoende liquide activa bevatten om de aflossingen uit te kunnen voldoen voor de aankomende 12 maanden (tweede lid). Dit geldt ook indien de uitstelmogelijkheid minder dan 12 maanden bedraagt.

Er zijn twee manieren om aan de liquiditeitsverplichting van een eerste en tweede lid te voldoen, welke ook kunnen worden gecombineerd. Ten eerste kunnen de liquide activa worden meegeteld die in de zes maanden waarvoor de buffer wordt berekend, worden gegenereerd door de dekkingsactiva. Denk hierbij aan rentebetalingen en aflossing op leningen die onderdeel uitmaken van de dekkingsactiva.

Daarnaast kunnen liquide activa worden aangehouden. Dit dient te gebeuren op een wijze waarmee voldoende zeker is dat zij kunnen dienen ter betaling van de te dekken verplichtingen.

Het derde lid houdt er rekening mee dat uitgevende banken bijvoorbeeld derivatencontracten kunnen gebruiken om te waarborgen dat voldoende liquide activa aanwezig zijn om rentebetalingen en aflossingverplichtingen te dekken. Voor zover aanwezig, kunnen de hiermee gedekte verplichten in mindering worden gebracht op het te dekken bedrag ingevolge het eerste lid.

Het vierde lid voorziet in uitwerking van verschillende aspecten van de liquiditeitsbuffer bij of krachtens ministeriële regeling. Denk hierbij onder meer aan de berekening van de te dekken verplichtingen en het soort activa dat geldt als liquide activa.

In 40d is bepaald dat bij ministeriële regeling alternatieve constructies kunnen worden aangewezen om dekkingsactiva veilig te stellen. Daarom dient de wijze waarop liquide activa worden aangehouden ook op dit niveau te worden geregeld, om rekening te kunnen houden met verschillende structuren.

Artikel 40h

Artikel 40h komt overeen met artikel 20a, tweede lid, onderdeel c (oud) van de Uitvoeringsregeling Wft. De uitgevende bank dient, als onderdeel van haar risicomanagement, te beschikken over adequate strategieën en procedures, aan de hand waarvan zij zelf kan beoordelen dat gedurende de looptijd van de obligaties sprake is van voldoende dekking van de gedekte obligaties. De risico's in kwestie zijn in het bijzonder, maar niet uitsluitend, het aan de activa verbonden kredietrisico, het marktrisico inclusief het tegenpartijrisico, alsmede het concentratierisico en het valutarisico.

Artikel 40i

Uitgifte van geregistreerde gedekte obligaties leidt tot afzondering van dekkingsactiva uitsluitend ten behoeve van de obligatiehouders. Dit gaat ten koste van de verhaalsmogelijkheden van de overige schuldeisers van de uitgevende bank.

De Nederlandsche Bank houdt er toezicht op of de uitgifte van geregistreerde gedekte obligaties in een verantwoorde verhouding staat tot het totale nominale bedrag van de uitstaande geregistreerde gedekte obligaties van een uitgevende bank. Bij haar oordeelsvorming betreft de Nederlandsche Bank alle relevante aspecten, zoals de financiële positie van de uitgevende bank, haar risicoprofiel, de aan de activa verbonden risico's, alsmede de positie van de andere crediteuren, niet zijnde de houders van de gedekte obligaties.

In eerste instantie toetst DNB bij registratie van de betreffende categorie gedekte obligaties of voldaan is aan het criterium van verantwoorde verhouding. Dan kan DNB een uitgifteplafond bepalen. In beginsel kunnen uitgiftes van obligaties onder een al geregistreerd programma daarna plaatsvinden zonder expliciete toestemming door DNB. Naar de letter genomen blijft het voor DNB echter wel mogelijk om indien dat noodzakelijk is, ook bij een nieuwe uitgifte van obligaties onder een al bestaand programma, te toetsen of nog steeds sprake is van een gezonde verhouding tussen de activa die achterblijven op de balans van de uitgevende bank en de activa die worden veiliggesteld ter dekking van de nieuw uit te geven obligaties en zo nodig in te grijpen.

Er zijn twee wijzigingen ten opzichte van de pendant van dit artikel die tot nu toe in de Uitvoeringsregeling stond. Ten eerste is de regel vervallen dat DNB apart kijkt naar de overblijvende activa van de uitgevende bank die in aanmerking komen voor dekking van een categorie geregistreerde gedekte obligaties. Dit is niet meer nodig na de introductie van minimale overcollateralisatie op grond van artikel 40f en gelet op de mogelijkheid van gebruik van substitutieactiva. Ter verduidelijking van de aard van de toets is de term "gezonde verhouding" vervangen door verantwoorde verhouding. Hiermee is slechts een verduidelijking van het prudentiële karakter van de toets beoogd en geen inhoudelijke wijziging.

Artikel 40j

Dit artikel vormt de basis voor een verdere uitwerking van de rapportageverplichtingen die de uitgevende bank heeft jegens DNB. Op het niveau van de Uitvoeringsregeling Wft, was tot de datum van inwerkingtreding van dit besluit al uitgewerkt dat de uitgevende bank ten minste een maal per kwartaal aan de Nederlandsche Bank aantoont dat de geregistreerde gedekte obligaties nog voldoen aan de voor registratie gestelde voorwaarden, door aan de Nederlandsche Bank rapportages over de activa te verstrekken en toe te lichten, en ten minste jaarlijks aan de Nederlandsche Bank aan te tonen dat de uitgevende bank voldoet aan de eisen die gesteld worden in artikel 40h. Ook na inwerkingtreding van dit besluit zal artikel 40j de grondslag vormen voor de uitwerking van de rapportageverplichtingen in de Uitvoeringsregeling Wft. Daarnaast moet de uitgevende instelling de jaarrekening en de jaarrapportage van de rechtspersoon verstrekken waaraan de dekkingsactiva zijn overgedragen.

Artikel 40k)

In artikel 40k is opgenomen dat bij of krachtens ministeriële regeling nadere regels kunnen worden gesteld met betrekking tot de wijze waarop een uitgevende bank dient te voldoen aan artikel 3:33b, tweede lid van de wet. In artikel 3:33b van de wet is opgenomen dat de uitgevende bank de plicht heeft om niet alleen aan de Nederlandsche Bank informatie te verstrekken, maar ook aan de houders van de uitgegeven obligaties.

Door informatie te geven over de dekkingsactiva gedurende de looptijd van de geregistreerde gedekte obligatie, hebben houders van die obligatie meer zicht op (de ontwikkeling van) hun investering.

Artikel 40l

Deze verplichting voor DNB is opgenomen ter uitvoering van artikel 52, vierde lid, van de richtlijn beleggingsinstellingen.

H

In het Wijzigingsbesluit financiële markten 2014 was een wijzigingsopdracht van artikel 90 Bpr opgenomen die niet kon worden uitgevoerd en waardoor de premiepensioeninstelling onterecht niet was opgenomen in de reikwijdte van het artikel. Dit wordt hierbij aangepast.

I

Deze artikelen worden vervangen door de nieuwe regeling voor geregistreerde gedekte obligaties die wordt opgenomen in artikel 3:33a en 3:33b van de wet en artikel 40d tot en met 40k van dit besluit.

J

In artikel VII, onderdeel CC, van het Wijzigingsbesluit financiële markten 2014 wordt aan artikel 130 een lid toegevoegd dat is genummerd als het zesde lid. Op het tijdstip waarop deze wijziging in werking trad – 1 januari 2014 – bevatte artikel 130 echter al een zesde lid, zodat artikel 130 nu twee leden heeft die beide zijn genummerd als het zesde lid. Dit wordt thans gecorrigeerd.

K

Dit onderdeel bewerkstelligt een soepele overgang naar het regime van de richtlijn solvabiliteit II. DNB zal ingevolge artikel 131, eerste lid, onderdeel a, voor het boekjaar 2014 modellen van jaarstaten vaststellen en voor het boekjaar 2015 modellen van kwartaalstaten ingevolge genoemde richtlijn. Hierbij moet DNB uitgaan van inmiddels openbaar gemaakte conceptuitleveringsverordening en de door EIOPA in de eerste helft van 2014 vast te stellen technische specificaties ten behoeve van deze kwartaal- en jaarrapportages in 2015. Daardoor kan niet worden voldaan aan artikel 131, eerste lid, aanhef (er zijn afwijkingen van het BW en van de internationale jaarrekeningstandaarden, dus ook van onderdeel d moet worden afgeweken). Verzekeraars krijgen de tijd om een jaar lang, via de kwartaalrapportages in 2015 en de jaarrapportage over het boekjaar 2014 te werken aan het verbeteren van de solvabiliteit II rapportages zodat een soepele overgang naar het nieuwe regime wordt bewerkstelligd.

Voorts wordt opgemerkt dat de rapportage alleen zal worden gebruikt voor meer inzicht; de invoering betekent niet dat ook de solvabiliteitseisen van de richtlijn eerder van kracht worden. Wel zal DNB dit inzicht in de loop van 2015, rekening houdend met de

betrouwbaarheid van de rapportage bij haar beoordeling betrekken of een verzekeraar bijvoorbeeld een herstelplan moet indienen. DNB zal ook in 2015 daarbij alle voor haar bekende relevante informatie betrekken, zoals de eigen risicobeoordeling (ERB) van artikel 24a, tweede lid, van het Bpr. Deze informatie, waaronder deze rapportage en de ERB, zal DNB ook in 2015 meenemen bij de beoordeling van een verklaring van geen bezwaaraanvraag van een verzekeraar op grond van artikel 3:97, eerste lid, van de Wft.

L

Aangezien artikel 131a is uitgewerkt, kan dit artikel vervallen.

M

In artikel VII, onderdeel EE, van het Wijzigingsbesluit financiële markten 2014 wordt een artikel 135a ingevoegd. Op het tijdstip waarop deze wijziging in werking trad – 1 januari 2014 – was er echter al een artikel 135a. Dit wordt thans gecorrigeerd.

ARTIKEL II

A

De wijziging van artikel 6, eerste lid, BGfo betreft de afgifte van diploma's en certificaten. Op dit moment wordt een diploma of certificaat afgegeven door het exameninstituut. De informatie benodigd om te bepalen of een kandidaat recht heeft op een diploma of certificaat is echter niet aanwezig bij het exameninstituut, maar is opgenomen in het informatiesysteem inzake beroepskwalificaties, waarvan de Minister van Financiën de beheerder is. Daarom wordt bepaald dat in plaats van het exameninstituut het diploma of certificaat vanwege de Minister van Financiën zal worden afgegeven. Wanneer vast staat dat het diploma of certificaat kan worden afgegeven, wordt het diploma naar het betrokken exameninstituut gestuurd, zodat dit kan overgaan tot uitreiking of toezending van het diploma of certificaat aan de kandidaat. Deze wijziging en de wijziging opgenomen in onderdeel F brengen dit tot uitdrukking.

Per 1 januari 2014 is de diplomaplicht voor gevolmachtigde en ondergevolmachtigde agenten komen te vervallen. Voor zover een (onder)gevolmachtigde agent zich echter bezighoudt met advisering met betrekking tot de onderwerpen genoemd in tabel 1 van artikel 7, dient deze te beschikken over het ingevolge die tabel vereiste diploma. Het tweede lid van artikel 6 leidt er evenwel abusievelijk toe dat thans in het geheel geen diplomaplicht voor de (onder)gevolmachtigde agent geldt. Om die reden komt het tweede lid te vervallen.

B

In artikel 9 wordt nog ten onrechte verwezen naar tabel 2. Tabel 2 is bij Besluit van 6 december 2013 tot wijziging van het Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft in verband met de instelling van een centrale examenbank en de uitwerking van het informatiesysteem inzake beroepskwalificaties (Stb. 2013, 536) vervallen. Deze verwijzing wordt daarom geschrapt.

C

Doordat tabel 2 is geschrapt (zie de toelichting op onderdeel B), kan tabel 3 vernoemd worden naar tabel 2.

D

Met de wijziging opgenomen in dit onderdeel wordt, vanwege redactionele redenen, het oude zesde lid ingevoegd in het vijfde lid; er is geen inhoudelijke wijziging beoogd.

E

Exameninstellingen zijn op grond van artikel 11b, tweede lid, verplicht een examenreglement op te stellen dat bepaalde in dat lid genoemde onderwerpen moet adresseren. Exameninstellingen zijn echter vrij in de wijze waarop zij dit doen. Met de in dit onderdeel opgenomen wijziging wordt een grondslag opgenomen om bij ministeriële regeling nadere regels te stellen met betrekking tot de inhoud van examenreglementen. Hierdoor kan, waar nodig, meer uniformiteit worden aangebracht in deze reglementen. In het geval van fraude is het bijvoorbeeld wenselijk dat exameninstellingen daar op vergelijkbare wijze mee omgaan.

F

Met deze wijziging wordt duidelijk gemaakt dat diploma's en certificaten voortaan afgegeven worden vanwege de Minister van Financiën. Het exameninstituut zal alleen nog diploma's of certificaten uitreiken dan wel toezenden aan een kandidaat. Voor een nadere toelichting wordt verwezen naar de toelichting op onderdeel A.

G

De wijziging houdt verband met het vervallen van het tweede lid van artikel 6.

H

In verband met de inwerkingtreding van de Wbfo komen de artikelen 35i, 50a en 86a BGfo Wft te vervallen. Na inwerkingtreding van de Wbfo zal het in de artikelen 35i, 50a en 86a bepaalde geregeld worden via de artikelen 1:117 eerste tot en met derde lid, 1:119, eerste lid, 1:120 en 1:121, eerste en derde lid, van de wet.

I

Door de wijziging van artikel 60 Bgfo in het besluit ter implementatie van de aifm-richtlijn stond in onderdeel I, aanhef, tweemaal "of icbe". Dit wordt hierbij hersteld.

J

Zie de toelichting bij onderdeel H.

K

Artikel 86c bevat een verbod op provisies die (middellijk) door de aanbieder aan de bemiddelaar of adviseur worden betaald. Het tweede lid, onderdeel b (nieuw), introduceert een uitzondering van het provisieverbod voor de beloning door de aanbieder aan de bemiddelaar of adviseur voor het bemiddelen en adviseren van een consument die (voorzienbare) betalingsachterstanden heeft inzake een hypothecair krediet. Op basis van deze nieuwe uitzondering zijn aanbieders in beginsel vrij om met de bemiddelaar of adviseur voor het bemiddelen en adviseren gericht op het oplossen en beperken van (voorzienbare) betalingsachterstanden een beloning overeen te komen, zolang maar geen sprake is van een beloning die afbreuk doet aan de kwaliteit van de dienstverlening en de verplichting van de bemiddelaar of adviseur om zich in te zetten voor de belangen van de consument. Zo mogen bemiddelaars en adviseurs geen beloning ontvangen waarvan een aansporende, motiverende of stimulerende werking uitgaat en daardoor de bemiddeling of het advies kunnen beïnvloeden. De door de aanbieder betaalde provisie aan een bemiddelaar of adviseur moet daarom in redelijke verhouding staan tot de aard en reikwijdte van zijn advies- en bemiddelingswerkzaamheden. Daarnaast mag de betaalde provisie door de aanbieder geen invloed hebben op de uitkomst van het gegeven advies.

Van voorzienbare betalingsachterstanden bij hypothecair krediet kan bijvoorbeeld sprake zijn bij een structurele en relatief grote daling van inkomsten, die niet door de consument zelf kan worden opgevangen, waardoor binnen afzienbare termijn betalingsachterstanden zullen ontstaan. Onder andere werkloosheid, arbeidsongeschiktheid, echtscheiding, relatiebreuk en het overlijden van de partner kunnen leiden tot een grote daling van de inkomsten die niet door consumenten zelf kan worden opgevangen waardoor betalingsachterstanden voorzienbaar zijn.

L

Om te voorkomen dat advieskosten en distributiekosten voor de consument een drempel opwerpen om met de aanbieder in gesprek te gaan over het beperken of oplossen van (voorzienbare) betalingsachterstanden is aan artikel 86h een derde lid toegevoegd. Op basis van het derde lid hoeft een aanbieder van een hypothecair krediet de kosten voor advies en distributie niet rechtstreeks in rekening te brengen bij een consument met (voorzienbare) betalingsachterstanden.

Zie de toelichting bij artikel 86c wanneer sprake kan zijn van voorzienbare betalingsproblemen.

M

Deze wijziging hangt samen met artikel 32aa Besluit Prudentiële regels Wft (zie artikel I, onderdeel E). Zie de toelichting op dat laatste artikel en de algemene toelichting met betrekking tot de samenwerking tussen de AFM en DNB inzake EMIR.

N

Deze aanpassing houdt verband met de wijziging die wordt doorgevoerd door artikel I, onderdeel A.

O

Artikel 138 BGfo is gebaseerd op artikel 4:61, eerste lid, Wft (bevoegdheid tot het stellen van regels met betrekking tot informatieverstrekking) en implementeert artikel 53, eerste lid, van de richtlijn instellingen voor collectieve belegging in effecten. Sommige technieken voor portefeuillebeheer door instellingen voor collectieve belegging in effecten (icbe's) die overwegend in aandelen of in obligaties beleggen, zijn gebaseerd op het reconstrueren van aandelenindexen of obligatie-indexen. Op dit moment is artikel 134, derde lid, ook van toepassing op dergelijke icbe's waardoor de uitgevende instellingen, waarin een icbe voor meer dan vijf procent belegt, niet meer dan veertig procent van het beheerde vermogen van die desbetreffende icbe mag uitmaken. Dit voorschrift levert problemen op voor icbe's die zijn gebaseerd op een aandelenindex of obligatie-index. Aangezien het wenselijk is icbe's toe te staan welbekende en erkende aandelen- of obligatie-indexen te volgen worden in artikel 138 soepeler risicospreidingsregels opgenomen voor icbe's die met dat doel in aandelen of obligaties beleggen (zie ook overweging 47 van de richtlijn instellingen voor collectieve belegging in effecten). Icbe's die welbekende en erkende aandelen- of obligatie-indexen volgen mogen tot maximaal twintig procent beleggen in aandelen en obligaties van één uitgevende instelling. Mits de samenstelling van de index voldoende divers en representatief is voor de markt waarop deze betrekking heeft en dat deze op passende wijze bekend wordt gemaakt (zie artikel 138, eerste lid, van het Bgfo). Artikel 138 wordt zodanig gewijzigd dat artikel 134, derde lid, niet van toepassing is op deze icbe's. Dit betekent dat de totale waarde van de effecten en geldmarktinstrumenten die de icbe houdt in uitgevende instellingen, waarin zij voor meer dan vijf procent belegt, meer mag bedragen dan veertig procent van het beheerde vermogen van de icbe.

P

De wijziging houdt verband met het vervallen van het tweede lid van artikel 6.

Q

Bijlage K had met de introductie van het nieuwe vakbekwaamheidsbouwwerk per 1 januari 2014 moeten vervallen. Dit is abusievelijk niet gebeurd. Met dit onderdeel vervalt Bijlage K alsnog.

ARTIKEL III

A

De aanpassing van artikel 10 van het Besluit bestuurlijke boetes financiële sector heeft onder andere betrekking op de beboetbaarstelling van regels ten aanzien het provisieverbod, gedekte obligaties en het beloningsbeleid.

In dit onderdeel worden boetecategorieën toegekend aan verschillende bepalingen uit hoofdstuk 1.7 van de Wft, zoals opgenomen in de Wet beloningsbeleid financiële ondernemingen (Wbfo). In lijn met bestaande bepalingen ten aanzien van het beloningsbeleid van financiële ondernemingen is voor de regels die gerelateerd zijn aan de bedrijfsvoering van de onderneming gekozen voor boetecategorie 2. Waar het niet goed uitvoering geven aan de verplichting om te beschikken over een beloningsbeleid niet automatisch hoeft te betekenen dat sprake is van een schending van een individuele norm, is dat bij verkeerde toepassing van de artikelen 1:122 tot en met 1:128 wel het geval. Om die reden is voor categorie 3 gekozen voor de normen die zijn opgenomen in die artikelen. Daarnaast is ten aanzien van artikel 1:116 waarin – kort gezegd – is opgenomen dat het niet toegestaan is om de normen van de Wbfo te ontduiken is, vanwege de ernst van overtreding van het in dat artikel bepaalde, gekozen voor boetecategorie 3. Daarnaast komen in verband met het vervallen van de artikelen 23f Bpr en 35i, 50a en 86a BGfo de bij die artikelen behorende boetecategorieën eveneens te vervallen.

Daarnaast wordt met de onderhavige wijziging van het Besluit bestuurlijke boetes financiële sector aanpassingen doorgevoerd met betrekking tot het deel Gedragstoezicht financiële markten. Wat betreft de artikelen 5:19a en 5:25c, zesde lid, geldt dat deze abusievelijk onder het verkeerde deel van de Wft waren ingevoegd; dit wordt hersteld met deze wijziging.

De artikelen 4:24a, eerste en tweede lid, en 5:25c, zevende tot en met negende lid, zijn reeds per 1 januari 2014 in werking getreden. Voor deze artikelen zijn echter nog geen boetecategorieën bepaald. Met betrekking tot artikel 4:24a, eerste en tweede lid, kan enkel een boete worden opgelegd indien sprake is van het niet-naleven van een aanwijzing als bedoeld artikel 1:75, eerste lid. Een dergelijke aanwijzing kan op grond van artikel 4:24a, derde lid, enkel worden gegeven indien sprake is van evidente misstanden die het vertrouwen in de financiële dienstverlener of in de financiële markten kunnen schaden. In dit licht is gekozen voor boetecategorie 3. Voor artikel 5:25c, zevende tot en met negende lid, is aansluiting gezocht bij de boetecategorie voor het eerste en zesde lid van dit artikel, namelijk boetecategorie 2.

Verder wordt in dit onderdeel een boetecategorie toegewezen voor het nieuwe artikel 5:58a, te weten het verbod op het manipuleren van benchmarks. Voor dit artikel is aangesloten bij de categorie die ook geldt voor de overige bepalingen die zien op het voorkomen van marktmisbruik, namelijk boetecategorie 3.

Voorts voorziet de wijziging in dit onderdeel in een aanpassing van het Besluit bestuurlijke boetes financiële sector naar aanleiding van de wijziging van artikel 3:17 van de Wet op het financieel toezicht die is opgenomen in de Wijzigingswet Financiële Markten 2015 en de bijbehorende wijziging van het Besluit prudentiële regels Wft. Bij voornoemde wijziging is opgenomen dat de Nederlandsche Bank regels kan stellen ter uitvoering van internationaal aanvaarde standaarden die de goede werking van het betalingsverkeer en het toezicht daarop moeten waarborgen.

Tot slot is een aanpassing van het Besluit bestuurlijke boetes financiële sector opgenomen op grond waarvan voor de nieuw ingevoegde bepalingen in het Besluit prudentiële regels die zien op de regeling voor gedekte obligaties per bepaling de boetecategorie is vastgesteld. Voor alle nieuw opgenomen bepalingen is deze vastgesteld op reguliere boetecategorie 2.

B

De wijziging van artikel 13 heeft tot doel het Besluit bestuurlijke boetes financiële sector te actualiseren. Voor overtreding van voorschriften, geïntroduceerd bij de wijziging van de Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme (Wwft) per 1 januari 2013 wordt een boetecategorie vastgesteld. Ook overtreding van het bepaalde in de Verordening betreffende bij geldovermakingen te voegen informatie over de betaler (PbEU L 345) en van het bepaalde in de Verordening inzake de tijdstippen, het beheer en andere aspecten van de veiling van broeikasgasemissierechten, wordt beboetbaar gesteld. De desbetreffende boetecategorieën zijn bepaald naar de ernst van de overtreding en sluiten aan bij de boetecategorieën die thans gelden voor soortgelijke overtredingen. Ook worden verwijzingen in het Besluit naar inmiddels vernummerde bepalingen van de Wwft aangepast. Omwille van overzichtelijkheid wordt de tabel behorende bij artikel 13 opnieuw vastgesteld.

ARTIKEL IV

A

Een financiële onderneming met zetel in het buitenland die in de openbare lichamen actief wil worden, dient bij het aanvragen van de daarvoor vereiste vergunning een aantal gegevens en bescheiden over te leggen waaruit blijkt dat zij aan de relevante wettelijke bepalingen voldoet. In de opsomming van die wettelijke bepalingen in artikel 2:4, eerste lid, van het Bfm BES ontbrak nog artikel 3:34 van de wet. Dat artikel wordt thans toegevoegd. Op grond van dat artikel, en het daarop gebaseerde artikel 5:1 van het Bfm BES, dient een financiële onderneming met zetel buiten de openbare lichamen een afzonderlijke boekhouding te voeren met betrekking tot haar activiteiten in de openbare lichamen.

B

Artikel 7:6, eerste lid, bevat een opsomming van de gegevens die een kredietaanbieder voorafgaand aan het sluiten van een kredietovereenkomst aan de consument dient te verstrekken. Ingevolge onderdeel o moest ook de verdragingsvergoeding worden vermeld, dat wil zeggen de vergoeding die de consument verschuldigd is in het geval van een betalingsachterstand. Aangezien de verdragingsvergoeding mede afhankelijk is van de omvang van de betalingsachterstand en het aantal dagen dat de achterstand bestaat, kan het bedrag van de verdragingsvergoeding niet vooraf worden berekend en bekendgemaakt. In plaats daarvan schrijft het gewijzigde onderdeel o voor dat het percentage waarmee de verdragingsvergoeding wordt berekend, wordt vermeld.

Aan onderdeel o is toegevoegd dat in de precontractuele informatie eveneens melding moet worden gemaakt van de in voorkomend geval verschuldigde buitengerechtelijke incassokosten. De consument is dan ook op de hoogte van die kosten, die aan de orde zijn ingeval het tot een dergelijke incassoprocedure zou komen.

C

De op grond van artikel 7:17 van het Bfm BES door aanbieders van krediet uit te voeren kredietwaardigheidstoets houdt in dat met behulp van een rekenmodel de zogenoemde financieringsruimte wordt berekend, en op basis daarvan het maximaal te verlenen krediet. De financieringsruimte is het bedrag dat de aanvrager van een krediet ten hoogste kan gebruiken voor rente en aflossing van opgenomen respectievelijk op te nemen krediet. De berekening van de financieringsruimte geschiedt met gebruikmaking van forfaitaire bedragen voor de vaste lasten en de daarin begrepen woonlasten.

Artikel 7:17, derde lid, onderdeel a, zorgt ervoor dat de financieringsruimte, ongeacht de hoogte van de netto-inkomsten, altijd ten minste gelijk is aan 5 % van het zogeheten normbedrag, het bij ministeriële regeling forfaitair vastgestelde basisbedrag voor de vaste lasten, behorend bij een bepaalde samenstelling van het huishouden. Daarmee is voor elk huishouden een standaardbedrag beschikbaar dat aan financieringslasten kan worden besteed, bijvoorbeeld om een lening te kunnen afsluiten als onverwacht acute uitgaven noodzakelijk zijn. Zoals in paragraaf 5 is toegelicht is er reden tot bijstelling van dit standaardbedrag. Daarom wordt het in het rekenmodel toegepaste percentage van vijf verhoogd tot zes. Dit correspondeert met een verhoging van het maximaal op te nemen krediet met, afhankelijk van de samenstelling van het huishouden, 300 tot 480 USD. Naar verwachting helpt deze verhoging eventuele knelpunten bij de kredietverlening weg te nemen, zonder afbreuk te doen aan de doelstelling van de kredietwaardigheidstoets.

D

Ingevolge onderdeel D wordt artikel 7:22 van het Bfm BES aangevuld met twee nieuwe leden. Deze uitbreiding leidt ertoe dat het artikel niet langer uitsluitend betrekking heeft op de provisie van assurantiebemiddelaars, zoals tot uitdrukking komt in het gewijzigde opschrift van het artikel.

Het nieuwe tweede lid bepaalt dat de provisie die een assurantiebemiddelaar van een verzekeraar ontvangt in een redelijke verhouding moet staan tot de verrichte werkzaamheden, voor zover die noodzakelijk zijn voor een adequate dienstverlening dan wel bijdragen aan de kwaliteit van de dienstverlening. Zoals toegelicht in paragraaf 5, heeft deze bepaling tot doel de in de praktijk voorkomende te hoge provisies een halt toe te roepen en de Autoriteit Financiële Markten in staat te stellen daartegen op te treden. Ingevolge het nieuwe derde lid dient ook de provisie die aanbieders van andere financiële producten dan verzekeringen betalen aan adviseurs en bemiddelaars aan het tweede lid te voldoen.

ARTIKEL V

A

Met onderdeel A wordt artikel 1 van het Uitvoeringsbesluit Wwft opnieuw vastgesteld, aangevuld met de definities die nodig zijn voor een goed begrip van de met onderdeel B gewijzigde bijlage bij het Uitvoeringsbesluit Wwft.

B

Naar aanleiding van wensen van de toezichthouders is de bijlage bij het Uitvoeringsbesluit Wwft, anders dan voorheen, in de vorm van een tabel weergegeven. De inhoud daarvan is zodanig dat nu per type instelling uitputtend staat vermeld op grond van welke indicatoren de desbetreffende instelling een meldingsplicht heeft. Voor zover ook bijkantoren van bepaalde financiële ondernemingen kwalificeren als instelling, staan zij vermeld in dezelfde regel van de tabel als die financiële onderneming.

De twee indicatoren die eerder stonden vermeld onder de kop "IIC. Creditcardmaatschappijen", onder de subkopjes "Contante storting" en "Gebruik van creditcard", worden opgenomen als indicatoren voor banken, financiële instellingen, betaaldienstagenten, betaaldienstverleners, elektronischgeldinstellingen en voor personen die bij de uitvoering van betaaldiensten optreden voor rekening van een betaaldienstverlener met zetel in een andere lidstaat die beschikt over een door de toezichthoudende instantie van die lidstaat verleende vergunning voor het uitoefenen van zijn bedrijf (creditcardmaatschappijen zijn immers sinds 2010 niet meer apart benoemd als instelling in de zin van de Wwft omdat uitgifte en aanvaarden van creditcards valt onder de werkzaamheden van de instellingen bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel a, subonderdelen 2 en 19). Daarbij is de reikwijdte uitgebreid zodat daar niet alleen creditcards maar ook vooraf betaalde betaalinstrumenten (ook wel 'prepaid cards' of 'stored value cards' genoemd) onder vallen.

De indicator die betrekking heeft op transacties voor een bedrag van € 15.000 of meer met een creditcard of vooraf betaald betaalinstrument kent bovendien niet langer de beperkende voorwaarde dat het moet gaan om een transactie bij een aangesloten bedrijf 'in Nederland'. Hierdoor bestaat ook een meldingsplicht bij dergelijke transacties die door Nederlandse houders van creditcards of prepaid cards worden verricht bij een aangesloten bedrijf in het buitenland. Het gaat dan bijvoorbeeld om een Nederlander die met zijn creditcard goederen koopt in een Frans warenhuis, waarbij dat warenhuis aangesloten is bij het bedrijf dat deze creditcard uitgeeft. Ook die uitbreiding is bedoeld om witwassen en terrorisme financiering effectiever tegen te gaan.

Bij de indicator voor geldtransfers die eerder was vermeld onder de kop "IIa. Banken, elektronischgeldinstellingen, financiële instellingen, beleggingsondernemingen, beleggingsinstellingen, geldtransactiekantoren", onder het subkopje "Geldtransfers", komt de opsomming van de specifieke betaalmethoden en betaalinstrumenten waarmee de geldtransfer wordt verricht, te vervallen. Doel is te verduidelijken dat betaalinstrumenten als PIN, automatisch incasso en Ideal hier onder vallen. Zodoende wordt voor deze indicator slechts het geldbedrag (€ 2.000 of meer) bepalend, en niet

meer de gebruikte betaalmethode of het gebruikte betaalinstrument. De indicator is van toepassing op banken, financiële instellingen, beleggingsondernemingen, beleggingsinstellingen, betaaldienstagenten, icbe's en op personen die bij de uitvoering van betaaldiensten optreden voor rekening van een betaaldienstverlener met zetel in een andere lidstaat die beschikt over een door de toezichthoudende instantie van die lidstaat verleende vergunning voor het uitoefenen van zijn bedrijf, betaaldienstverleners, elektronischgeldinstellingen.

Aan de indicator die eerder was vermeld onder de kop "IIF. Onafhankelijke juridisch adviseurs, advocaten, notarissen, belastingadviseurs, externe accountants, bedrijfseconomische adviseurs, bemiddelaars in onroerende zaken, trustkantoren", onder het subkopje "Contante transacties", is toegevoegd het vooraf betaald betaalinstrument (prepaid card) omdat betaling met een dergelijke instrument vergelijkbaar is met een betaling in contanten. Die betaling vooraf maakt dat het geld moeilijker te herleiden is, hetgeen een mogelijk witwasrisico met zich brengt.

Voor icbe's die tot de implementatie van de richtlijn beheerders van alternatieve beleggingsinstellingen werden gerekend tot de beleggingsinstellingen, zijn dezelfde indicatoren opgenomen als voor de beleggingsinstellingen.

Voor pandhuizen is, naast de subjectieve indicator dat sprake is van een vermoeden van witwassen of financieren van terrorisme en de objectieve indicator dat sprake is van een (rechts)persoon die woonachtig of gevestigd is of zijn zetel heeft in een staat met strategische tekortkomingen in de preventie van witwassen en financieren van terrorisme, een indicator opgenomen die specifiek betrekking heeft op het bedrag dat het pandhuis aan de pandbelener beschikbaar stelt voor het verpande goed. Bij de hoogte van het bedrag is aansluiting gezocht bij het bedrag dat geldt voor handelaren in goederen van grote waarde (artikel 1, eerste lid, onderdeel a, subonderdeel 15), te weten

ARTIKEL VI

Artikel 3:118, eerste lid, onderdelen a en c, en zesde lid, onderdelen a, b, en c, van de Wft bepaalt dat slechts sprake kan zijn van een portefeuilleoverdracht indien de betrokken overnemende verzekeraar ook gedurende een periode na die overdracht blijft voldoen aan de solvabiliteitseisen. In lijn hiermee is de aanvraag ter verkrijging van instemming met een portefeuilleoverdracht in artikel 2, onderdeel d, van het Besluit bijzondere prudentiële maatregelen, beleggerscompensatie en depositogarantie Wft aangevuld met een verwachting van de ontwikkeling van de aanwezige solvabiliteitsmarge in de komende 12 maanden. De reden van de opgave in artikel 2, onderdeel d, is dat het niet de bedoeling is bij een portefeuilleoverdracht dat de overnemende verzekeraar in financiële problemen komt als gevolg van de overgenomen portefeuille. De voorheen gehanteerde opgave – die voor de overdragende en de overnemende verzekeraars geldt – was echter een statische. De aanpassing maakt de opgave dynamisch, omdat ook verwachte ontwikkelingen worden meegenomen. De aanvulling is in lijn met de strekking van het onderdeel. Ook is nu uitdrukkelijk bepaald dat ook de overdragende en de overnemende verzekeraar een opgave moeten doen van

de effecten van de overdracht op hun aanwezige solvabiliteitsmarge met een vooruitblik van twaalf maanden. Bij een gehele portefeuilleoverdracht is een dergelijke opgave niet zinvol voor de overdragende verzekeraar en kan deze achterwege blijven. De administratieve lasten als gevolg van de aanpassing zijn verwaarloosbaar, omdat een verzekeraar bij een materiële overname op grond van artikel 24 van het Besluit prudentiële regels Wft een onderzoek naar de financiële gevolgen al moet verrichten; het moet nu alleen ook worden gemeld aan de Nederlandsche Bank.

ARTIKEL VII

Deze wijziging hangt samen met de wijziging van artikel 108a Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen (zie artikel II, onderdeel L) en de invoeging van artikel 32aa Besluit prudentiële regels Wft (zie artikel I, onderdeel E). Zie de toelichting op dat laatste artikel en de algemene toelichting met betrekking tot de samenwerking tussen de AFM en DNB inzake EMIR.

De Minister van Financiën,